

Lecții biblice pentru Sabat

**Pregătindu-ne împreună
pentru
veșnicie**

Ianuarie - Martie 2006

Cuprins

- 5** **După chipul Tatălui nostru**
- 11** **Familia care educă**
- 16** **Părtășia în biserică**
- 21** **Angajamentul bisericii**
- 27** **Respectul față de autoritate**
- 32** **Lumea afacerilor**
- 37** **Prietenia**
- 42** **Căsătoria**
- 48** **Calitatea de a fi părinte**
- 53** **Înalta noastră chemare**
- 58** **Lumina lumii**
- 63** **Lucrarea finală**

Lecciónile biblice pentru Sabat sunt un program zilnic, bazat în întregime pe Biblie și Spiritul Profeției fără comentarii adiționale. Citatele sunt pe cât de scurte cu putință, pentru a transmite gânduri corecte și concise. Parantezele [] sunt folosite în unele cazuri pentru a asigura claritatea, contextul corespunzător și o citire ușoară. Se recomandă cu toată căldura studierea în continuare a materialelor folosite drept sursă.

Editura Păzitorul Adevărului

Str. Morii, Nr. 27

505200, Făgăraș - Jud. Brașov

Tel. 0268 213714 Fax 0268 214111

e-mail: info@azsmr.ro

www.azsmr.ro

Cuvânt înainte

Există un vechi proverb: „Nici un om nu este o insulă.” În timp ce fiecare persoană născută pe această planetă este diferită de toate celelalte, noi depindem unii de alții mult mai mult decât ne dăm seama. Când te uiți cu atenție la amprente și palmele tale, vezi întipărite curbe și linii specifice, modele unice pentru fiecare în parte. Contemplând măiestria artistică a aceluiași Creator care a întocmit pe om în asemănarea cu Sine, ni se amintește că aceeași mână a fost modelată ca să apuce multe alte mâini cu căldura grijii, prieteniei și dragostei. “Dumnezeu care a făcut lumea și tot ce este în ea, este Domnul cerului și al pământului, ...care dă tuturor viața, suflarea și toate lucrurile. El a făcut ca toți oamenii, dintr-unul singur, să locuiască pe toată suprafața pământului.” - *Faptele Apostolilor 17:24-26.*

În același fel, după cum prima tablă de piatră a celor zece porunci ne învață despre relația noastră „pe verticală” cu Dumnezeu, cea de-a doua tablă ne descoperă datoriile cu privire la relațiile „pe orizontală” cu oamenii. Aceste relații „în plan orizontal” pot fi ilustrate după cum urmează: „Aruncați o pietricică în lac și se va forma o undă, apoi o alta și încă una; și pe măsură ce se măresc, cercul se lărgește, până ajunge la mal. La fel se întâmplă și cu influența noastră. Dincolo de ceea ce știm sau de controlul nostru, ea va fi o binecuvântare sau un blestem pentru alții.” – *Parabolele Domnului, pag. 340 engl. (cap. “Talanții”).*

Ca mișcare de reformă ce caută restaurarea caracterului pentru a ajunge în armonie cu voința lui Dumnezeu, dorința noastră este de a urca atât în sensul vertical cât și orizontal, sensuri care se suprapun în multe privințe. Din acest motiv, în acest trimestru vom studia despre felul în care ne putem ajuta reciproc ca să ne pregătim pentru veșnicie. „Noi suntem fire în marea țesătură a omenirii și în felul acesta în relație unii cu alții. Viața noastră lasă asupra minții altora impresii care vor fi transferate chiar și în veșnicie. Îngerii notează faptele noastre, cuvintele noastre și spiritul care le-a stârnit.” - *The Upward Look, pag. 59.*

Lețiile din acest trimestru sunt concepute într-o ordine oarecum cronologică întrucât abordează diferitele relații omenești pe care le leagă cineva într-o viață. Începând cu creația și nașterea, trece prin copilărie, tinerețe și maturitate, discutând diferite relații interpersonale obișnuite. Punctul culminant îl constituie marea noastră datorie pe care o avem față de întreaga lume de a lumina ca martori pentru Hristos, care trăiesc în aceste ultime zile din istoria pământului. Fie ca Domnul să ne călăuzească și să ne întărească în studiul acestor lecții. Fie ca noi să fim întăriți să devenim un popor mai asemănător cu Hristos într-o sferă de influență tot mai largă, pentru ca Numele Său să fie glorificat cu adevărat în noi!

Departamentul Școlii de Sabat al Conferinței Generale

Sabat, 7 ianuarie 2006

Darul Sabatului Întâi pentru sediul Conferinței Câmpului Oltenia

Uniunea Română este una dintre cele mai mari uniuni din Mișcarea de Reformă și una dintre primele țări din dominațiunea noastră care a trimis misionari în străinătate. După ce au trecut printr-o lungă perioadă de greutate și persecuție sub regimul comunist, frații și surorile din România au putut în cele din urmă să facă de cunoscut adevărata credință a sfinților.

Recunoscători pentru ocazia deschisă lor de această schimbare politică, credincioșii din România au contribuit cât le-a stat în putință cu energiile și mijloacele lor la înaintarea lucrării Domnului și, într-un timp scurt, multe locașuri de închinare au fost ridicate pentru a sluji ca faruri ale speranței într-o lume muribundă.

Datorită dezvoltării lucrării, noua Conferință Oltenia, a fost organizată, în sudul României, ca a șasea Conferință, în 2002.

Până acum, lucrarea misionară și administrativă din această Conferință a avut ca sediu o clădire mică în orașul Craiova. Lucrarea din această cea mai tânără Conferință înaintază cu rezultate încurajatoare, dar nevoia de o sală de adunare și un sediu corespunzător este simțită adânc de credincioșii care lucrează în acea regiune și de către multele suflete interesate care ar putea fi încurajate în felul acesta să se închine Domnului într-un mod decent și într-un cadru adecvat.

Din cauza situației economice a țării ne este greu să realizăm acest proiect singuri. De aceea vă adresăm un apel călduros tuturor, frați, surori și prieteni din întreaga lume, ca să contribuiți cu darurile voastre generoase la ridicarea unui far al adevărului în acest colț al viei Domnului, și ne rugăm cu sinceritate ca Domnul să vă răsplătească din abundență jertfele.

Vă mulțumim anticipat pentru generozitatea voastră și dorim cele mai bogate binecuvântări ale Domnului asupra lucrării Sale din întreaga lume și asupra fiecăruia dintre urmașii Săi sinceri.

Din partea fraților și surorilor din Uniunea Română

După chipul Tatălui nostru

„Dumnezeu a făcut om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut.” (Geneza 1:27).

„Valoarea omului trebuie estimată la prețul plătit pentru răscumpărarea lui”. - *The Review and Herald*, 18 decembrie 1894.

Recomandare pentru studiu: *Fii și fiice ale lui Dumnezeu*, pag. 253, 19.

Duminică

1 ianuarie

1. O PARTE PRIVILEGIATĂ A CREAȚIEI

- a. **Descrieți înalta noastră chemare ca ființe omenești – și relația pe care Creatorul nostru a plănit-o pentru a se bucura cu noi. Isaia 13:12; Ieremia 29:11.**

„Când a ieșit din mâna Creatorului, Adam purta, în natura lui fizică, mentală și spirituală, asemănarea cu Făcătorul său. ‘Dumnezeu a făcut om după chipul Său’ (Geneza 1:27), iar scopul Său era, ca omul, cu cât trăia mai mult, cu atât mai pe deplin să descopere acest chip – cu atât mai pe deplin să reflecte slava Creatorului. Toate facultățile lui puteau să se dezvolte; capacitatea și vigoarea trebuia să crească în mod continuu. Pentru exercitarea lor, s-a deschis un orizont larg și un câmp glorios. Tainele universului vizibil – ‘minunatele lucrări ale Celui care este desăvârșit în cunoaștere’ (Iov 37:16) – îl invitau pe om la studiu. Privilegiul său cel mare era să aibă o comuniune directă, fața în față, și de la inimă la inimă, cu Făcătorul Său. Dacă omul ar fi rămas credincios lui Dumnezeu, toate acestea ar fi fost ale lui pentru totdeauna. De-a lungul veacurilor nesfârșite el ar fi continuat să câștige noi comori ale cunoștinței, să descopere izvoare proaspete de fericire și ar fi câștigat concepții mai clare și tot mai clare cu privire la înțelepciunea, puterea și dragostea lui Dumnezeu. El ar fi împlinit din ce în ce mai mult scopul creării sale, și ar fi reflectat din ce în ce mai fidel slava Creatorului.” - *Educația*, pag. 15 engl. (cap. „Sursa și țelul adevăratei educații”).

- b. De ce ar trebui să fim inspirați de nivelul minunat de încredere și onoare pe care Dumnezeu le-a acordat omenirii? Psalmii 8:3-9.
-
-

Luni

2 ianuarie

2. O INTERVENȚIE NEPOFTITĂ

- a. Ce greșeală tragică a lăsat urme adânci în viața primilor noștri părinți, făcându-i să-și piardă căminul din Paradis? Geneza 3:1-12, 17-19, 23, 24. Care au fost urmările spirituale?
-
-

„Prin păcat, asemănarea cu divinul a fost mânjită, aproape că a fost ștearsă cu desăvârșire. Puterile fizice ale omului au fost slăbite, capacitatea lui mentală a scăzut, viziunea sa spirituală s-a întunecat. El a devenit supus morții.” - *Educația*, pag. 15 engl. (cap. „Sursa și țelul adevăratei educații”).

- b. Cum este definit păcatul, și care este urmarea lui? 1 Ioan 3:4; Romani 6:23 (p.p.).
-
-

- c. Din dragoste pentru omenire, ce avea să fie împlinit de misiunea lui Hristos prin venirea Sa pe pământ? Romani 6:23 (a doua parte); 1 Corinteni 15:21-23. Cât de repede putea omenirea să profite de beneficiile vieții, morții, învierii și înălțării Sale?
-
-

„Îndată ce a apărut păcatul, a apărut și un Mântuitor. Hristos a știut ce urma să sufere, totuși El a devenit înlocuitorul omului. Imediat ce Adam a păcătuit, Fiul lui Dumnezeu S-a prezentat ca garant al omenirii, cu tot atât de multă putere de a înlătura osânda rostită asupra celui vinovat, ca și când a murit pe crucea Calvarului.” - *The Review and Herald*, 12 martie 1901.

- d. **Cine era Hristos cu exactitate, și, până la vremea venirii Sale pe pământ, cât de mult a avansat problema păcatului în despărțirea omenirii – atât iudei, cât și neamuri – de Tatăl lor ceresc? Geneza 1:1-3; Ioan 1:1-5, 10, 11.**
-

„Oamenii aproape că nu-L mai vedeau pe Dumnezeu în lucrările Sale. Păcătoșenia neamului omenesc a aruncat un giulgiu peste fața minunată a creațiunii, și în loc de a-L descoperi pe Dumnezeu, lucrările Sale au devenit o barieră care Îl ascundea. Oamenii ‘au slujit și s-au închinat făpturii în locul Făcătorului’. În felul acesta păgânii ‘s-au dedat la gânduri deșarte și inima lor fără pricepere s-a întunecat.’ (Romani 1:25, 21). Astfel, în Israel, învățătura omului a fost așezată în locul celei a lui Dumnezeu. Nu numai lucrurile din natură, dar și serviciul jertfelor și Scripturile – toate date ca să-L descopere pe Dumnezeu – erau așa de pervertite, că au devenit mijloace de a-L ascunde.” - *Parabolele Domnului, pag. 18 engl. (cap. 1: „Învățătura prin parabole”)*.

Marti

3 ianuarie

3. MÂNTUITORUL DIVINO-UMAN

- a. **Ce descoperă mila lui Dumnezeu prin trimiterea lui Hristos? Iov 33:23-30; Luca 1:26-35.**
-

„Atunci când păcatul lui Adam a afundat omenirea în suferința deznădăjduită, Dumnezeu ar fi putut scăpa de ființele decăzute. El ar fi putut să le trateze așa cum merită să fie tratați păcătoșii. Ar fi putut să poruncească îngerilor din cer să verse peste lume paharul mâniei Sale. Ar fi putut îndepărta această pată întunecoasă din universul Său. Dar El nu a făcut aceasta. În loc de a-i alunga din prezența Sa, El a venit chiar mai aproape de omenirea căzută. El a dat pe Fiul Său să devină os din oasele noastre, carne din carnea noastră. ‘Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi, plin de har și de adevăr. Și noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava singurului născut din Tatăl.’ (Ioan 1:14). Prin relația Sa omenească cu oamenii, Hristos i-a atras mai aproape de Dumnezeu. El a îmbrăcat natura Sa divină cu veșmântul omenescului, și a arătat înaintea universului ceresc, înaintea lumilor necăzute cât de mult îi iubește Dumnezeu pe copiii oamenilor.” - *The Australian Union Conference Record, 1 iunie 1900.*

b. De ce putem fi încredințați că marele Judecător al întregii omeniri va fi drept cu toate ființele Sale greșite? Ioan 5:26, 27; Evrei 4:14, 15; 7:25.

c. În ce sens este moartea umilitoare a lui Hristos un punct important prin care suntem învățați cum să trăim și cum să ne raportăm la ceilalți oameni? Isaia 53:6-8; Filipeni 2:5-11.

„Prin umilirea Sa, Hristos a fost înălțat. El, care în ochii tuturor celorlalți părea învins, era un Învingător. El a fost recunoscut ca Purtătorul de păcate. Se poate ca oamenii să exercite putere asupra corpului Lui omenesc. Ei pot străpunge tâmpelile Sale sfinte cu coroana de spini. Îl pot dezbrăca de haina Sa și se pot certa pentru împărțirea ei. Dar nu-L pot lipsi de puterea Sa de a ierta păcatele. Prin aceea că a murit, El mărturisește despre divinitatea Sa și despre slava Tatălui. Urechea Lui nu este prea tare ca să audă, nici brațul Său prea scurt ca să mântuiască. Este dreptul Său regal să ierte complet pe toți cei care vin la Dumnezeu prin El.” - *Hristos lumina lumii, pag. 751 engl. (cap. 78: „Golgota”).*

Miercuri

4 ianuarie

4. REPUȘI ÎN DREPTURI CA FII ȘI FIICE

a. Ce realitate trebuie să recunoască fiecare dintre noi? Romani 3:23; 1 Ioan 1:10.

b. Cum a făcut aceasta ca rugăciunile să nu fie ascultate? Isaia 59:1, 2.

c. Ce poate face pentru noi vestea bună a mântuirii prin Hristos? Ezechiel 16:3-6; Galateni 4:1-7.

d. Asupra a ce trebuie să ne concentrăm pentru a birui mereu? Ioan 1:12-14; Romani 8:10-17.

e. Cum ne poate ajuta studiul naturii să ne întărim legătura noastră cu Autorul ei? Psalmii 19:1-3; Romani 1:20.

„În același fel în care este descoperit în Scrierile Sfinte, adevărul divin este reflectat, ca dintr-o oglindă, în fața naturii; și prin creația Sa noi facem cunoștință cu Creatorul. Și în felul acesta, cartea naturii devine un mare manual, pe care îl pot folosi instructorii care sunt înțelepți, în legătură cu Scripturile, ca să îndrume oile pierdute înapoi la turma lui Dumnezeu. Atunci când lucrările lui Dumnezeu sunt studiate, Duhul Sfânt trezește convingere în minte. Nu este acea convingere produsă de raționarea logică; dar dacă mintea nu s-a întunecat prea mult ca să cunoască pe Dumnezeu, dacă ochiul nu este prea slab ca să-L vadă, urechea prea surdă ca să audă glasul Său, un înțeles mai profund este dobândit, iar adevărurile spirituale și sublime ale cuvântului scris sunt imprimate în inimă.” - *Special Testimonies on Education*, pag. 59.

f. Cum este Sabatul o verigă de legătură pentru a ne familiariza mai pe deplin cu Mântuitorul nostru divino-uman în mod regulat? 2 Corinteni 4:6.

„Sabatul ne îndreaptă gândurile către natură și ne aduce în comuniune cu Creatorul. În cântecul păsărilor, în foșnetul pomilor, în muzica mării, putem să mai auzim glasul Aceluia care a vorbit cu Adam în Eden în răcoarea dimineții. Și, când vedem puterea Sa în natură, găsim mângâiere, deoarece cuvântul care a creat toate lucrurile, este Cel care dă viață sufletului.” - *Hristos lumina lumii*, pag. 281, 282 engl. (cap. 29: „Sabatul”).

Joi

5 ianuarie

5. CRUCEA ARATĂ SPRE CER CU BRAȚELE LARG DESCHISE

a. Ce asigurare minunată ne dă Hristos, și cum așteaptă să răspundem la ea? Ioan 15:14-17.

„În Noul Testament, Răscumpărătorul lumii a specificat ce înseamnă religiuina curată în relațiile noastre cu semenii. Ascultarea de primele patru porunci din toată inima ne face să-L iubim pe Dumnezeu în mod suprem și să devenim împreună lucrători cu El în îndeplinirea voinței Sale față de semenii. Păzirea primelor patru porunci ne face una cu Hristos, care Și-a dat viața ca răscumpărare ca să-i elibereze pe toți din robia păcatului și să ne facă bărbați și femei libere în El. Valoarea omului trebuie estimată la prețul plătit pentru răscumpărarea lui.

Ultimele șase precepte ale decalogului descoperă datoria omului față de semenii săi; iar cei care dau ascultare primelor patru porunci vor îndeplini de asemenea și cerințele ultimelor șase. Ni se poruncește să ne iubim aproapele ca pe noi înșine.” - *The Review and Herald*, 18 decembrie 1894.

b. Având în vedere tot ce a făcut Hristos pentru noi (indicând în plan vertical în sus), ce ar trebui să reținem în timp ce studiem în acest trimestru despre cum să ne raportăm la semenii noștri (în plan orizontal)? Iuda 1:21; 1 Corinteni 16:14.

„Putem primi lumină numai când venim la cruce și ne prezentăm la altarul de jertfă. Aici, slăbiciunea omului este dată pe față; aici puterea Lui este descoperită. Aici, oamenii văd că există putere în Hristos ca să mântuiască pe deplin pe toți cei care vin la Dumnezeu prin El.” - *Christian Education*, pag. 82.

Vineri

6 ianuarie

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Care a fost întotdeauna planul lui Dumnezeu prin crearea noastră?
2. Cum distruge păcatul relațiile?
3. De ce trebuia ca Hristos - “Fiul lui Dumnezeu” - să fie descoperit și ca “Fiul al omului”?
4. După ce suntem adoptați în familia Tatălui nostru, ce ne face să ne simțim ca acasă?
5. Care trebuie să fie rezultatul inevitabil al relației puternice (pe verticală) cu Dumnezeu?

Familia care educă

„Nevasta ta este ca o viță roditoare înăuntrul casei tale; copiii stau ca niște lăstari de măslin împrejurul mesei tale.” (Psalmii 128:3).

„Dumnezeu dorește ca familiile noastre să fie simboluri ale familiei din cer.” - *Căminul advent, pag. 17 engl. (cap. 1: „Atmosfera căminului”)*.

Recomandare pentru studiu: *Testimonies, vol. 3, pag. 230-232 engl. (cap. „Pastori care se îngrijesc doar de ei înșiși”)*.

Duminică

8 ianuarie

1. PRIMA NOASTRĂ RELAȚIE CU OAMENII

- a. În mod normal, care sunt primele ființe omenești pe care le întâlnim de la naștere și cum folosește Dumnezeu această relație unică pentru a ilustra gingășia mării Sale dragoste față de noi? Psalmii 103:13; Isaia 66:13.
-
- b. De ce poruncă ne aduce acest lucru aminte? Exodul 20:12; Efeseni 6:2, 3.
-
- c. De ce ar trebui ca loialitatea față de această poruncă să dea naștere la recunoștință spontană dintr-un suflet cu adevărat convertit? Proverbele 4:3.
-

„Copiii ar trebui să simtă că sunt datori părinților lor, care au vegheat asupra lor în pruncie și i-au îngrijit când au fost bolnavi. Ei ar trebui să-și dea seama că părinții lor se îngrijorează mult din cauza lor. În special părinții onești și evlavioși simt un interes adânc pentru ca odraslele lor să apuce pe un drum drept. Când văd greșeli la copiii lor, cât de grea le este inima! Dacă acești copii, care au îndurerat acele inimi, ar putea vedea efectul conduitei lor, s-ar îndupleca cu siguranță. Dacă ar putea vedea lacrimile mamei lor și auzi rugăciunile ei către Dumnezeu în favoarea lor, dacă ar putea asculta suspinele ei înăbușite și întrerupte, i-ar dura inima și ei și-ar mărturisi imediat greșelile și ar cere să fie iertați.” - *Spiritual Gifts, vol. 4b, pag. 138.*

2. O DETERIORARE TRISTĂ

a. Ce trăsătură larg răspândită a oamenilor lovește familiile în aceste ultime zile? 2 Timotei 3:1, 2; Proverbele 30:11-14.

„Păcatul care există în această generație printre copii este acela că ei sunt ‘neascultători de părinți, nemulțumitori, neevlavioși, ... iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu’. (2 Timotei 3:2, 4). Și această stare de lucruri există în așa măsură că a devenit subiectul profeției ca unul dintre semnele pe care le trăim în aceste ultime zile ale timpului.” - *Scrisori către tineri îndrăgostiți*, pag. 53 engl.

„Răzvrătirea și apostazia sunt chiar în aerul pe care îl respirăm. Vom fi afectați de ele dacă nu ne prindem sufletele noastre lipsite de speranță de Hristos prin credință.” - *CBVT*, pag. 63.

b. Ce avertismente solemne ar trebui să ținem minte, în special când vedem starea societății de astăzi? Proverbele 1:8, 19:26; 20:20;

c. Ce atitudine putem observa din căsătoria lui Isaac? Geneza 24:1-4, 66, 67.

„În vremurile străvechi înțelegerile de căsătorie erau făcute în general de părinți, și acesta era obiceiul printre cei care se închinau lui Dumnezeu. Nimănu-i se cerea să se căsătorească cu cineva pe care nu-l putea iubi; dar în dăruirea sentimentelor lor, tinerii erau îndrumați de judecata părinților cu experiență și temători de Dumnezeu. Dacă se urma un curs contrar acestuia, acesta era privit ca o dezonoare adusă părinților, sau chiar o crimă.

Isaac, încrezându-se în înțelepciunea și afecțiunea tatălui său, s-a mulțumit să-i încredințeze chestiunea lui, crezând și că Dumnezeu Însuși îl va călăuzi în alegerea făcută.” - *Patriarhi și profeți*, pag. 171 engl. (cap. 15: „Căsătoria lui Isaac”).

„Ce contrast între purtarea lui Isaac și aceea dată pe față de tinerii din zilele noastre, chiar și dintre preștinii creștini! Prea adesea tinerii consideră că dăruirea afecțiunilor lor este o chestiune în care numai eul lor trebuie consultat – o chestiune în care nici Dumnezeu, nici părinții nu ar trebui să se amestece.” - *Idem.*, pag. 175 engl. (cap. 15: „Căsătoria lui Isaac”).

3. PĂRINȚII MAI ÎN VÂRSTĂ

- a. De ce continuă glasul lui Dumnezeu din porunca a cincea să răsune de-a lungul veacurilor cu o rezonanță profundă când părinții noștri încep să îmbătrânească? Proverbele 23:22.**

„Nu există nici un moment în care copiii să nu fie datori a fi respectuoși și iubitori față de tatăl și de mama lor. Atâta timp cât părinții trăiesc, ar trebui ca bucuria copiilor să fie aceea de a-i onora și a-i respecta. Ar trebui să aducă în viața părinților lor înaintați în vârstă toată bucuria și strălucirea soarelui, atât cât le stă în putință. Ar trebui să le îndulcească ultima parte a vieții. Nu există nici o recomandare mai bună pe pământ decât faptul că un copil și-a onorat părinții, nici un raport mai bun în cărțile cerești decât că el și-a iubit și onorat tatăl și mama.

Copiii să nu uite că părinții înaintați în vârstă nu au decât puțină bucurie și mângâiere. Ce ar putea aduce mai multă mâhnire în inima lor decât neglijența copiilor lor? Ce păcat poate fi mai mare la copii decât întristarea unui tată sau a unei mame în vârstă și neajutorate? Cei care își întristează părinții vârstnici sunt trecuți în cărțile cerului ca și călcători ai poruncii, ca unii care nu-L venerază pe Dumnezeu cerului; iar dacă nu se căiesc și nu părăsesc căile lor greșite, nu vor fi găsiți vrednici de un loc în moștenirea sfinților.

Este posibil ca ei, copiii, să devină atât de insensibili față de nevoile tatălui și ale mamei, încât să nu dorească să îndepărteze, atât cât le stă în putință, toate motivele de întristare, veghind asupra lor cu grijă neobosită și devotament? Este posibil ca ei să nu socotească o plăcere a face din ultimele zile ale părinților lor cele mai bune zile? Cum poate oare un fiu sau o fiică să lase pe tata sau pe mama în mâinile unor străini pentru a fi îngrijiți? Chiar dacă mama ar fi necredincioasă sau nesuferită, acest lucru nu-l scutește pe copil de obligația pe care Dumnezeu a așezat-o asupra lui de a-și îngriji părinții. Dacă ar fi doar câțiva cei care refuză cu totul datoria pe care un copil o are față de mama lui. Dar vai! Sunt atât de mulți care nu s-au gândit la părinții lor decât cum să câștige de la ei anumite avantaje... Dar cât de dureros va fi sfârșitul vieții unor astfel de copii! Ei nu pot fi fericiți la bătrânețe, pentru că seceră ce au semănat.” - *The Review and Herald, 15 noiembrie 1892.*

- b. Cum a scos Hristos la lumină nesocotirea de către farisei a poruncii a cincea? Marcu 7:9-13. Cum a stat purtarea Lui în contrast direct cu ipocrizia lor grosolană? Ioan 19:25-27.**

4. HRISTOS, MARELE CENTRU

- a. **Așa cum este descoperit de pe vremea Israelului din vechime, de ce este esențial altarul de dimineață și de seară? 2 Cronici 13:10-12. Cum ar trebui ținut altarul familial în zilele noastre?**

„Obiectivul special al capilor de familie ar trebui să fie acela de a face ora de închinare extrem de interesantă. Prin puțină gândire și o pregătire atentă pentru acest moment, când venim în prezența lui Dumnezeu, altarul familial ar putea fi făcut plăcut și va aduce roade pe care numai veșnicia le poate descoperi. Tatăl să aleagă un fragment din Scriptură care este interesant și ușor de înțeles; câteva versete vor fi suficiente să dea o lecție care poate fi studiată și practică pe parcursul acelei zile. Se pot pune întrebări, se pot face câteva observații serioase și interesante, sau pot fi ilustrate întâmplări scurte și la subiect. Se pot cânta cel puțin câteva strofe dintr-un imn inspirat, iar rugăciunea adusă trebuie să fie scurtă și la subiect. Cel care face rugăciunea să nu se roage despre tot, ci ar trebui să exprime nevoile sale în cuvinte simple și să-L laude pe Dumnezeu cu mulțumire.” - *The Signs of the Times, 7 august 1884.*

- b. **Care este nota dominantă a vieții care să fie învățată în fiecare cămin, indiferent dacă familia este mare sau mică? Filipeni 2:1-4.**

„Dumnezeu dorește ca familiile noastre să fie simboluri ale familiei din cer. Părinții și copiii să poarte aceasta în minte în fiecare zi, comportându-se unii cu alții ca membri ai familiei lui Dumnezeu. Atunci viața lor va fi în așa fel încât să dea lumii o ilustrare a ceea ce pot fi familiile care Îl iubesc pe Dumnezeu și țin poruncile Sale. Hristos va fi slăvit; pacea, harul și dragostea Sa vor pătrunde în cercul familiei ca un parfum prețios.” - *The Review and Herald, 17 noiembrie 1896.*

- c. **Cum trebuie copiii să reflecte copilăria lui Isus? Luca 2:52.**

„Copilul ar trebui învățat de foarte timpuriu să fie folositor. De îndată ce tăria fizică și puterea rațiunii sunt dezvoltate îndeajuns, el ar trebui să primească însărcinări în cămin.” - *Divina vindecare, pag. 401 engl. (cap. „Adevărata educație – O instruire misionară”).*

5. UN CÂMP DE PREGĂTIRE PENTRU SLUJIRE

- a. Care este planul lui Dumnezeu pentru familiile noastre?
Psalmii 128:1-6.

„Tot cerul este interesat de căminul vostru... Puneți-vă inima în rânduială. O predare fără rezerve lui Dumnezeu va îndepărta barierele care au sfidat apelurile harului ceresc.” - *The Signs of the Times*, 11 noiembrie 1903.

- b. Cum este biruința asigurată chiar și aceluia care poate nu au crescut în cele mai bune condiții? Filipeni 3:13, 14.

„Deși copiii poate că nu au avut instruirea corectă, iar caractere lor nu s-au modelat adecvat, Dumnezeu intenționează să-i lege de El așa cum a făcut cu Nadab și Abihu, dacă ei doresc să asculte de poruncile Sale. Dacă doresc să aducă voința lor cu credință și curaj în supunere față de voința lui Dumnezeu, El îi va învăța, iar viața lor va fi ca un crin curat și alb, plin de mireasmă pe ape stătătoare. Ei trebuie să se hotărască, în puterea lui Isus, să stăpânească înclinația și patima, și să câștige în fiecare zi biruințe asupra ispitelor lui Satan.” - *The Signs of the Times*, 8 iulie 1880.

- c. Care este cea mai bună moștenire pe care o putem lăsa copiilor noștri? Mica 6:8.

„Cu cât spiritul de slujire adevărată este dat pe față mai mult în cămin, cu atât mai mult se va dezvolta în viața copiilor. Ei vor învăța să găsească bucurie în slujirea și jertfirea pentru binele altora.” - *Divina Vindecare*, pag. 401 engl. (cap. „Adevărata educație – O instruire misionară”).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Care sunt câteva din căile prin care putem să înșeninăm viața părinților noștri?
2. Care a fost exemplul lui Hristos cu privire la părinții Săi?
3. Cum putem încuraja familiile să fie centrate mai mult în jurul lui Hristos?
4. De ce a rânduit Dumnezeu ca familia să educe ființele omenești?
5. De ce trebuie ca ființele omenești să fie educate în familie?

Părtășia din biserică

„Dacă umblăm în lumină după cum El Însuși este lumină, avem părtășie unii cu alții; și sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curățește de orice păcat.” (1 Ioan 1:7).

„Urmașii lui Hristos trebuie să umble în lumina exemplului Său glorios. Și indiferent de sacrificiul confortului și al îngăduinței egoiste, și indiferent de costul trudei și suferințelor, noi trebuie să susținem bătaia constantă cu eul și să înălțăm standardul Evangheliei.” - *Astăzi cu Dumnezeu, pag. 251 engl.*

Recomandare pentru studiu:

Testimonies, vol. 2, pag. 594-597 engl. (cap. „Un vis impresionant”)

Idem., vol. 1, pag. 260-264 engl. (cap. „Vor veni nenorociri mari”).

Duminică

15 ianuarie

1. NUTRIND ADEVĂRUL PREZENT

a. **Ce este credința și cum trebuie să o dezvoltăm? Evrei 11:1; Romani 10:17.**

b. **Ce ar trebui să înțelegem cu privire la lumina cerească trimisă să ne călăuzească? Proverbele 4:18.**

„Asupra noastră strălucește o lumină mai mare decât a strălucit asupra părinților noștri. Noi nu putem fi primiți sau onorați de Dumnezeu aducând același serviciu, și făcând aceleași fapte ca părinții noștri. Pentru a fi primiți și binecuvântați de Dumnezeu așa cum au fost ei, trebuie să imităm credincioșia și zelul lor, să valorificăm lumina așa cum au valorificat-o și ei pe a lor, și să facem ceea ce ar fi făcut și ei dacă ar fi trăit astăzi. Trebuie să umblăm în lumina care strălucește asupra noastră, altfel acea lumină va deveni întuneric. Dumnezeu ne cere să arătăm lumii, în caracterul și faptele noastre, acea măsură din spiritul unității și armoniei care este în conformitate cu adevărurile sfinte pe care le mărturisim și cu spiritul acelor profeții care se împlinesc în aceste ultime zile. Adevărul, care a ajuns până la înțelegerea noastră, și lumina, care strălucește asupra sufletului, ne vor judeca și ne vor condamna, dacă ne vom întoarce spatele și vom refuza să fim conduși de ea.” - *Testimonies, vol. 1, pag. 262, 263 engl. (cap. „Vor veni nenorociri mari”).*

2. UMBLÂND ÎN ADEVĂRUL PREZENT

- a. **Ce se întâmplă dacă umblăm în lumina pe care Hristos a descoperit-o pe calea noastră? 1 Ioan 1:7. De ce îl va deosebi acest lucru pe poporul Său de ceilalți oameni?**

„Păcatul și sfințenia nu pot face nici un compromis. Biblia nu conține nici o aprobare a lipsei de evlavie, nici cuvinte plăcute de iertare sau dragoste pentru cel care stăruie în nepocăință. Isus a venit ca să-i atragă pe toți oamenii la Sine, iar urmașii Săi trebuie să umble în lumina exemplului Său glorios, indiferent de sacrificiul confortului și al reputației, și indiferent de pierderea proprietății sau a vieții. Numai în felul acesta pot lupta lupta cea bună a credinței.” - *Testimonies, vol. 4, pag. 624 engl. (cap. „Jubirea de lume”)*.

- b. **De ce ne cere Dumnezeu atât de stăruitor să cultivăm adevărul prezent astăzi? Coloseni 1:27.**

„Dacă Dumnezeu dă lumină, trebuie să umblați în lumină și să urmați lumina. Lumina vine de la tronul lui Dumnezeu și cu ce scop? Pentru ca poporul să fie pregătit să stea în picioare în ziua lui Dumnezeu. Pe voi care ați devotat timp și ați cheltuit bani pentru împodobirea îmbrăcăminteii voastre și pentru decorarea caselor voastre, v-aș întreba: ‘Este Hristos în voi nădejdea slavei?’ Este prea târziu să vă mai ocupați cu lucrurile ușuraticale ale lumii – prea târziu pentru orice lucrare superficială. Este prea târziu pentru a striga împotriva oamenilor că manifestă prea multă seriozitate în serviciul lui Dumnezeu; pentru a spune: ‘Sunteți exaltați; sunteți prea aprinși, prea hotărâți.’ Este prea târziu să-i avertizați pe frații voștri cu privire la studiul Bibliei pentru ei înșiși, pentru că s-ar putea să fie înșelați de rătăcirii. Știm că se vor perinda minciuni cu repeziciune, de aceea dorim fiecare rază de lumină pe care o are Dumnezeu pentru noi, ca să putem sta în picioare în mijlocul pericolelor ultimelor zile.” - *The Review and Herald, 4 martie 1890.*

- c. **Ce mediu a rânduit Dumnezeu să ne întărească în înțelegerea și practicarea adevărului prezent? Maleahi 3:16; 1 Timotei 3:15.**

„Biserica este mijlocul stabilit de Dumnezeu pentru mântuirea oamenilor. Ea a fost organizată pentru slujire, iar misiunea ei este să ducă lumii Evanghelia.” - *Istoria faptelor apostolilor, pag. 9 engl. (cap. 1: „Planul lui Dumnezeu cu biserica Sa”)*.

3. STÂND UNIȚI**a. Care este planul lui Hristos pentru biserica Sa, și cum se realizează acesta? Ioan 17:17-21.**

„Ultima rugăciune a lui Hristos înălțată în favoarea ucenicilor Săi înainte de judecarea Sa, a fost ca ei să fie una în El. Satan este hotărât ca această unitate să nu existe, pentru că ea este cea mai mare dovadă care poate fi adusă că Dumnezeu a dat pe Fiul Său să împace lumea cu cerul. Dar unitatea pentru care S-a rugat Hristos trebuie să existe în mijlocul poporului lui Dumnezeu înainte ca El să poată revărsa asupra bisericii dezvoltarea și puterea pe care El tânjește să le reverse.

Unitatea ar trebui recunoscută ca elementul de conservare din biserică. Cei care sunt uniți ca biserică au intrat într-un legământ solemn cu Dumnezeu ca să asculte de cuvântul Său și să se unească în efortul de a întări credința unii altora... Dar Dumnezeu nu-i poate face una cu Hristos și unii cu alții, dacă ei nu sunt gata să renunțe la calea lor pentru calea Sa.” - *The Review and Herald, 12 mai 1903.*

b. Ce atitudine reciprocă va promova unitatea din biserică? Ioan 3:30.

„Gândiți-vă cât de puțin cu puțință la voi înșivă. Să nu gândiți rău despre nici un om. Urmașii lui Hristos trebuie să umble în lumina exemplului Său glorios, și indiferent de sacrificiul confortului și al îngăduinței egoiste, și indiferent de costul trudei și suferințelor, trebuie să mențină curăția sufletului și spiritului prin harul lui Hristos, supunând totul învățăturilor reformatoare ale Evangheliei lui Hristos, fără a amesteca eul cu lucrarea. Țineți eul în supunere și țineți-L pe Isus întotdeauna înălțat și duceți înainte biruințele crucii lui Hristos. Atâta timp cât trăiți, lucrarea voastră să fie extinderea granițelor împărăției Sale și purtarea unui război împotriva tuturor păcatelor și lipsei de evlavie, indiferent de ce cred alții despre voi. Ce cred alții despre voi lăsați în mâna lui Dumnezeu. El cunoaște intimitatea fiecărei vieți, motivele fiecărei acțiuni, și temelia oricărui caracter. Lucrarea noastră este să grăbim reforma încredințată nouă în spiritul bunătății neschimbătoare și dragostei gingașe. Eul nu ar trebui scos niciodată în evidență; el nu ar trebui să caute supremația. Dumnezeu știe că aceasta aproape a ruinat curăția și succesul bisericii, și a împiedicat triumful pe care l-am fi putut avea. Reformatorii ar trebui să lucreze numai în Isus. Eul nu trebuie să fie văzut.” - *The Ellen G. White 1888 Materials, pag. 969, 970.*

4. TEMELIA BISERICII**a. De ce are Dumnezeu o biserică separată și deosebită? Isaia 8:13-20.**

„Masele de oameni își întorc urechile ca să nu audă adevărul și se îndreaptă spre fabule. Apostolul Pavel declară, privind spre ultimele zile: ‘Va veni vremea când oamenii nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă’ (2 Timotei 4:3). Timpul acela a sosit. Mulțimile nu doresc adevărul Bibliei, pentru că el vine în conflict cu dorințele inimii păcătoase și iubitoare de lume; Satan le oferă înșelătoriile care sunt pe placul lor.

Dar Dumnezeu dorește să aibă un popor pe pământ care să susțină Biblia și numai Biblia, ca standardul tuturor doctrinelor și temelia tuturor reformelor. Părerile oamenilor învățați, concluziile științei, crezurile sau deciziile conciliilor eclesiastice, la fel de numeroase și de discordante ca bisericile pe care le reprezintă, glasul majorității – nici unul dintre acestea, nici toate împreună nu ar trebui privite ca dovadă pro sau contra vreunui punct al credinței religioase. Înainte de a primi o doctrină sau un precept, ar trebui să cerem un clar ‘Așa zice Domnul’ în sprijinul lui.” - *Marea luptă*, pag. 595.

b. Care trebuie să fie atitudinea constantă a tuturor urmașilor sinceri ai lui Hristos, indiferent dacă au devenit sau nu membri ai bisericii? Ieremia 15:16.

„Cu mintea lipsită de prejudecăți, cercetați Cuvântul cu atenție. Dacă, atunci când citiți veți fi convinși și vedeți că părerile nutrite nu sunt în armonie cu Cuvântul, nu încercați să potriviți Cuvântul cu aceste părerii. Să nu permiteți ca ceea ce ați crezut sau practicat în trecut să vă controleze înțelegerea. Deschideți ochii minții ca să priviți lucrurile minunate ale Cuvântului.” - *The Signs of the Times*, 3 octombrie 1906.

c. Care trebuie să fie experiența fiecărui reformat? 2 Petru 3:18; Psalmii 119:130.

5. UN ADEVĂR PUTERNIC

- a. **Ce pericol se află în fața pretinsului popor al lui Dumnezeu astăzi, ca și atunci când Domnul a descris o situație asemănătoare profetului Său Ezechiel? Ezechiel 33:32.**

„Unii se află în pericolul de a trage concluzia pripită că datorită faptului că țin cu tărie de doctrinele adevărului, ei sunt de fapt în posesia binecuvântărilor despre care aceste doctrine declară că vor veni asupra primitorului adevărului. Mulți țin adevărul în exterior. Principiile lui sfinte nu au o influență de control asupra cuvintelor, gândurilor și acțiunilor. Ei nu au credința care lucrează prin dragoste și care curăță sufletul. Consimțirea la adevăr poate că liniștește conștiința, dar fiecare credincios să se întrebe: ‘Mă face credința un urmaș zilnic și de fiecare oră al lui Hristos? Are ea o influență sfințitoare asupra sufletului meu? Pot spune: bunătatea lui Hristos m-a făcut mare?’ Un crez fără cusur și o viață firească sunt prea adesea găsite împreună în viața preținșilor credincioși. Pentru a fi un mijloc de mântuire, cuvântul lui Dumnezeu trebuie să fie înțeles și ascultat în mod inteligent și practic.” - *The Review and Herald, 1 octombrie 1901.*

- b. **Având în vedere acest pericol, care ar trebui să fie povara inimii noastre? 2 Petru 1:10-12.**

„Creștinismul are o semnificație mult mai largă decât i-au dat-o mulți până acum. El nu este un crez. Este cuvântul Aceluia care trăiește și rămâne în veci. Este un principiu viu și însuflețitor care ia în stăpânire mintea, inima, motivele și întregul om. Creștinismul – o de am experimenta acțiunea lui!” - *Mărturii speciale pentru predicatorii evangheliei, pag. 368.*

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Care este relația dintre adevărul prezent și părtășia din biserică?
2. Ce putem face pentru a promova mai multă dragoste adevărată și unitate între noi?
3. De ce este Scriptura atât de importantă și cum ar trebui să ne influențeze?

Angajamentul bisericii

„Ci nimeni nu și-a urât vreodată trupul lui, ci îl hrănește, îl îngrijește cu drag, ca și Hristos biserica; pentru că noi suntem mădulare ale trupului Lui, carne din carnea Lui, și os din oasele Lui.” (Efeseni 5:29, 30).

„Foarte strânsă și sfântă este relația dintre Hristos și biserica Sa – El, mirele, iar biserica, mireasa; El, capul, iar biserica, trupul. Deci legătura cu Hristos implică legătura cu biserica Sa.” - *Educația*, pag. 268 engl. (cap. „*Lucrarea vieții*”).

Recomandare pentru studiu: *Testimonies*, vol. 6, pag. 91-99 engl. (cap. „*Botezul*”).

Duminică

22 ianuarie

1. NEVOIA NOASTRĂ DE BOTEZ

a. Ce apel serios adresează Dumnezeu fiecărei ființe omenești? Proverbele 23:26.

b. De ce este important să ne angajăm din toată inima față de Domnul? Matei 12:30; Luca 12:47.

c. De ce este atât de semnificativ să ne angajăm față de Domnul în mod public? Romani 10:9; Luca 9:26. Cum identifică inspirația acest angajament?

„[O] obligație privită prea adesea în mod ușuratic – una care trebuie clarificată tinerilor treziți de cerințele lui Hristos – este obligația relației cu biserica.” - *Educația*, pag. 268. (cap. „*Lucrarea vieții*”).

d. De ce este botezul atât de important? Marcu 16:16. Ce ilustrează necesitatea acestuia? Faptele Apostolilor 22:16.

„Hristos a făcut din botez un semn al intrării în împărăția Sa spirituală. El a făcut din acesta o condiție pozitivă căreia trebuie să i se supună toți care doresc să fie recunoscuți ca fiind sub autoritatea Tatălui, Fiului și a Duhului Sfânt.” - *Testimonies*, vol. 6, pag. 91 engl. (cap. „*Botezul – Însemnătatea actului*”).

2. NU DOAR O FORMALITATE

a. Ce semnifică botezul? Romani 6:3-10.

„Prin botez noi suntem încredințați Domnului ca vase care să fie folosite. Botezul este cea mai solemnă renunțare la lume. Eul este, prin mărturisire, mort față de viața de păcat. Apele îl acoperă pe candidat, și în prezența întregului univers cresc se face angajamentul reciproc. În numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt, omul este așezat în mormântul de apă, îngropat cu Hristos în botez și ridicat din apă ca să trăiască o viață nouă în credincioșie față de Dumnezeu. Cele trei mari puteri din cer sunt martore; ele sunt invizibile, dar prezente.” - *CBNT, pag. 142.*

b. Care este datoria bisericii față de toți candidații de botez? Faptele Apostolilor 10:47, 48; Coloseni 1:28.

„Toți cei care cred trebuie să fie adunați într-o singură biserică.” - *Hristos lumina lumii, pag. 821 engl. (cap. 86: “Duceți-vă și învățați toate neamurile”).*

„Este nevoie de o pregătire mai amănunțită din partea candidaților pentru botez. Ei au nevoie de o instruire mai exactă decât li se dă de obicei. Principiile vieții creștine ar trebui explicate acelor care au venit de curând la credință. Nimeni nu se poate baza pe mărturisirea de credință ca dovadă că are o legătură mântuitoare cu Hristos. Nu trebuie doar să spunem: ‘Cred’ ci să punem adevărul în practică. Prin conformarea cuvintelor, purtării și caracterului nostru la voința lui Dumnezeu, dovedim legătura noastră cu El. Când cineva renunță la păcat, care este călcarea legii, viața lui este adusă în conformitate cu legea, în ascultare desăvârșită.” - *Testimonies, vol. 6, pag. 91, 92 engl. (cap. „Botezul”).*

c. Cu ce atitudine ar trebui făcută această examinare amănunțită? Proverbele 15:33.

„Cercetarea calității de ucenic a acelor care se prezintă la botez nu se face atât de strict cum ar trebui. Trebuie să se știe dacă ei iau numai numele de adventist de ziua a șaptea sau dacă iau poziție de partea Domnului pentru a ieși din lume și a fi deosebiți și a nu se atinge de ce este necurat.” - *Testimonies, vol. 6, pag. 95 engl. (cap. „Botezul”).*

3. UNIȚI PE ADEVĂRUL PREZENT

- a. Cum ne-a îndemnat Hristos să-i învățăm pe noii credincioși toate aspectele adevărului prezent, fără a neglija punctele vitale? Matei 28:19-20; Luca 9:26. Dați câteva exemple.**
-

„Unul dintre punctele cu privire la care cei nou veniți la credință au nevoie să fie instruiți este subiectul îmbrăcăminte. Să se procedeze în mod credincios cu noii convertiți. Sunt ei ușuratici în îmbrăcăminte? Nutresc ei mândria inimii? Idolatria îmbrăcăminte este o boală morală. Ea nu trebuie adusă în viața cea nouă. În cele mai multe cazuri, supunerea față de cerințele Evangheliei va cere o schimbare hotărâtă în îmbrăcăminte...

Cunoașterea lui Dumnezeu și a lui Isus Hristos, exprimată în caracter, este o înălțare mai presus de orice este prețuit pe pământ sau în cer. Este cea mai înaltă educație. Este cheia care deschide porțile cetății cerești. Este intenția lui Dumnezeu ca această cunoștință să o aibă toți cei care se îmbracă cu Hristos prin botez. Și este de datoria servilor lui Dumnezeu să pună înaintea acestor suflete privilegiul înaltei lor chemări în Hristos Isus.” - *Testimonies, vol. 6, pag. 96, 97 engl. (cap. „Botezul”)*.

- b. Ce dorește Dumnezeu ca noi să înțelegem despre biserică? Efeseni 1:17-23; 5:29-32; 1 Corinteni 12:13.**
-

- c. Ce făgăduințe sunt garantate tuturor aceluia care sunt convertiți cu adevărat și sunt botezați în trupul Său? Faptele Apostolilor 2:38; 2 Corinteni 6:17, 18; Efeseni 2:18, 19.**
-

„Botezul este cea mai solemnă renunțare la lume. Toți cei care sunt botezați în întreitul nume al Tatălui, Fiului și al Duhului Sfânt, chiar la intrarea în viața creștină declară public că nu-i mai slujesc lui Satan și că au devenit membri ai familiei regale, copii ai Regelui ceresc.” - *Testimonies, vol. 6, pag. 91 engl. (cap. „Botezul”)*.

- d. După botez, ce ar trebui să reținem la fiecare pas al călătoriei noastre creștine - pentru tot restul vieții noastre? Romani 6:11-18; Ioan 15:4-7; Matei 24:13.**
-

4. PROFUNZIMEA ACESTUI ANGAJAMENT

- a. Botezul este un semn al angajamentului nostru față de Hristos. De atunci încolo, ca membri ai trupului Său, ce implică angajamentul nostru față de ceilalți? Galateni 6:2,10; 1 Tesaloniceni 5:11; Evrei 10:24, 25.**

„Urmașii lui Hristos nu ar trebui să se laude sau să se măgulească unii pe alții; pentru că Satan va face multă lucrare de felul acesta, și dacă oamenii au o părere înaltă despre capacitatea lor, acest lucru îi va împiedica să învețe în școala lui Hristos. Nimeni să nu-i critice sau să-i condamne pe alții; pentru că făcând astfel ei sunt colaboratori cu cel care este acuzatorul fraților, care ar răpi din inimile lor orice bucățică de dragoste pentru alții. Creștinii să nu caute să-i trântescă la pământ pe alții pentru a se ridica ei, ci toți să se străduiască să se întărească și să se încurajeze unii pe alții.” - *Slujitorii evangheliei* (ed. 1892), pag. 459, 460 engl.

- b. Pe lângă încurajarea de care avem întotdeauna nevoie, ce mai este adesea necesar pentru a manifesta dragoste creștină față de un frate sau o soră, și de ce? Leviticul 19:17.**

-
- c. Ce este vital pentru menținerea curăției bisericii lui Dumnezeu? 2 Cronici 7:14.**

„Atunci când biserica are probleme, când există răceală și declin spiritual, oferind vrăjmașilor lui Dumnezeu ocazia de a triumfa, atunci, în loc de a-și împreuna mâinile și a deplânge starea lor nefericită, membrii ei să întrebe dacă nu este un Acan în tabără. Cu umilință și cercetare a inimii, fiecare să caute să descopere păcatele ascunse care Îl țin afară pe Dumnezeu.” - *Patriarhi și profeți*, pag. 497 engl. (cap. 45: “Căderea Ierihonului”).

„Repetăm, Dumnezeu consideră biserica vinovată de păcatele membrilor ei individuali. Atunci când există răceală și declin spiritual, poporul lui Dumnezeu ar trebui să dea la o parte mândria, încrederea în sine și înălțarea de sine și ar trebui să vină la Domnul în durere și umilință, nu învinuindu-L de nedreptate, ci căutând înțelepciune pentru a înțelege păcatele ascunse care Îl țin afară.” - *The Signs of the Times*, 21 aprilie 1881.

- d. Cu ce spirit ar trebui realizată această lucrare inevitabilă? Galateni 6:1.**

5. O UNIRE FOARTE GINGAȘĂ

- a. **Ce trăsătură trebuie să cultivăm, care – dacă nu este uitată – poate preveni multe apostazii? Leviticul 19:18; Iacov 5:9.**

„Cel care spune sau face ceva ce tinde să-i despartă pe membrii bisericii lui Hristos lucrează împotriva scopului Domnului... Adevărata religie unește inimile, nu numai cu Hristos, dar și unele cu altele într-o unire foarte gingașă.” – *Slujitorii Evangheliei*, pag. 429.

- b. **Ce rânduială ne ajută să dezvoltăm această calitate, și cu ce ocazie importantă are ea loc? Ioan 13:13-15; Luca 22:14-20; 1 Corinteni 11:23-29.**

„Această rânduială [a spălării picioarelor] nu se adresează atât de mult capacității intelectuale a omului, cât inimii lui. Natura lui morală și spirituală are nevoie de ea.” – *The Review and Herald*, 14 iunie 1898.

- c. **Ce ar trebui întrețesut cu tot ce ține de biserică? Ioan 13:34, 35; 1 Corintei 14:40. Cum se aplică acest lucru la adunările administrative ale bisericii?**

„În adunările noastre administrative, este important ca timpul prețios să nu fie consumat în dezbaterile unor lucruri de mică însemnătate. Obiceiul criticii mărunte nu ar trebui îngăduit; pentru că el aduce mintea în nedumerire și confuzie, și învâluie în mister lucrurile care sunt foarte clare și simple. Cum privește asupra tuturor acestor lucruri Isus, Sfântul nostru, pe care L-am invitat să fie prezent la aceste adunări? Dacă între frați ar fi acea dragoste care îi face să-i considere pe ceilalți mai buni decât ei, ei ar renunța la căile și dorințele lor în favoarea altora. Este de datoria noastră să studiem zilnic și ceas de ceas, cum putem răspunde la rugăciunea lui Hristos, ca ucenicii Săi să fie una, după cum El și Tatăl una sunt.” – *Slujitorii Evangheliei* (ed. 1892), pag. 230 engl.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. **Cum putem lucra împreună pentru a-i pregăti mai bine pe candidații de botez?**
2. **Cum putem evita pericolul de a considera prea multă familiaritate – care duce la dispreț – ca unitate prețioasă – care duce la dragoste?**

Sabat, 4 februarie 2006

Darul Sabatului Întâi pentru Departamentul de Binefacere

Apostolul Iacov scrie în stilul lui practic: „Religiunea curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor, și să ne păzim neîntinați de lume.” Și el continuă această solie minunată despre religia practică, spunând: “Dacă un frate și o soră sunt goi și lipsiți de hrana de toate zilele, și unul dintre voi le zice: ‘Duceți-vă în pace, încălziți-vă și săturați-vă!’ fără să le dea cele trebuincioase trupului, la ce i-ar folosi?” (Iacov 1:27; 2:15, 16).

În calitate de copii ai lui Dumnezeu ne revine datoria sacră de a da pe față dragostea creștină față de cei care sunt în nevoie, în special față de cei care aparțin bisericii rămășiței lui Dumnezeu. “Să nu obosim în facerea binelui; căci la vremea potrivită vom secera, dacă nu vom cădea de oboseală. Așadar, cât avem prilej, să facem bine la toți, și mai ales fraților în credință.” (Galateni 6:9, 10).

Se spune că lumea a obosit să asculte predici. Ea are nevoie să vadă predici. Francis de Assisi a declarat: “Predicați Evanghelia în tot timpul și, când este nevoie, folosiți cuvinte.”

Pentru a ajuta nevoilor de bază ale fraților și surorilor noastre din cele mai afectate zone de dezastrele naturale, aproape toate resursele Departamentului de Binefacere al Conferinței Generale au fost trimise în diferite țări. La sediul Conferinței Generale primim încă multe cereri pentru frații care au cu adevărat nevoie de ajutor în acest timp.

Îi rugăm pe studenții Școlii de Sabat din întreaga lume să fie generoși când se va strânge colecta specială în primul Sabat din această lună, pe 4 februarie 2006. Fiți siguri că binecuvântările lui Dumnezeu vor fi simțite de cei care primesc ajutor și mult mai mult de cei care ajută.

Fie ca Duhul Sfânt să atingă inimile tuturor studenților Școlii de Sabat, așa încât dragostea lor creștină să se manifeste într-un mod special când se strânge această colectă! Fie ca Domnul să impresioneze inimile tuturor!

*Davi P. Silva, Secretarul Departamentului de Binefacere
al Conferinței Generale*

Respect față de autoritate

„Cinstiți pe toți oamenii, iubiți pe frați; temeți-vă de Dumnezeu; dați cinste împăratului.” (1 Petru 2:17).

„[Porunca a cincea] impune și respectul pentru predicatori și conducători și pentru toți cei cărora Dumnezeu le-a dat autoritate.” - *Patriarhi și profeți*, pag. 308 engl. (cap. 27: „Legea dată lui Israel”).

Recomandare *Testimonies*, vol. 6, pag. 394-397 engl. (cap. “Atitudinea pentru studiu: noastră față de autoritățile civile”)

Idem., vol. 3, pag. 428-434 engl. (cap. *Individualismul*)

Idem., vol. 5, pag. 105-113 engl (cap. “Căsătorii neînțelepte”)

Duminică

29 ianuarie

1. COOPERAREA – O NOȚIUNE DIVINĂ

a. De ce promovează atitudinea îngerilor, armonia și fericirea dintre ei? Psalmii 148:2; 1 Petru 3:18, 22.

„Mi-a fost arătată ordinea, ordinea perfectă a cerului, și am fost fermecată când am auzit muzica desăvârșită de acolo... Există un înger care dirijează mereu, care atinge primul harpa și dă tonul, apoi toți se unesc în muzica bogată și perfectă a cerului.” - *Testimonies*, vol. 1, pag. 146 engl. (cap. „Fii plin de râvnă și pocăiește-te”).

b. Cum a fost stabilită conducerea pe vremea lui Moise? Exodul 18:21-23; Deuteronomul 1:15, 16.

c. Ce atitudine este în mod special ofensatoare la adresa lui Dumnezeu și de ce? 2 Petru 2:9-11.

„În cer, Lucifer a dorit să fie primul în putere și autoritate; el a dorit să fie Dumnezeu, să conducă cerul; și cu acest scop a câștigat pe mulți îngeri de partea lui. Atunci când a fost izgonit din curțile lui Dumnezeu împreună cu oastea lui răzvrătită, lucrarea de răzvrătire și înălțare a eului a continuat pe pământ.” - *Sfaturi pentru părinți, educatori și elevi*, pag. 32 engl. (cap.4: „Slujirea neegoistă – legea cerului”).

2. AUTORITĂȚI PĂMÂNTEȘTI

a. **Ce datorie au creștinii față de autoritățile civile? 1 Timotei 2:1,2; Tit 3:1.**

b. **Cum s-a purtat Daniel cu autoritățile babiloniene? Daniel 1:8,9; 6:19-22.**

„[Daniel 1:8 citat.] Această cerere nu a fost înaintată într-un spirit sfidător, ci ca și cum ar fi fost cerută o mare favoare. Înfațișarea lui Daniel și a tovarășilor săi era așa cum ar trebui să fie a fiecărui tânăr. Ei erau curtenitori, amabili, respectuoși, având grația blândeții și modestiei. Și buna purtare a acestor tineri a câștigat favoarea.” - *The Youth Instructor, 15 septembrie 1898.*

c. **Rezumați atitudinea pe care trebuie să o avem față de autorități. Romani 13:1-7.**

„Nu ni se cere să sfidăm autoritățile. Cuvintele noastre, fie că sunt rostite sau scrise, ar trebui cumpănite cu grijă, ca nu cumva să se spună despre noi că am rostit ceva ce ne-ar înfațișa ca pe unii care ne împotrivim legii și ordinii. Să nu spunem și să nu facem nimic ce ar închide calea noastră în mod necesar. Trebuie să mergem înainte în numele lui Hristos, apărând adevărurile încredințate nouă. Dacă oamenii ne interzic să facem această lucrare, atunci putem spune, asemenea apostolilor: ‘Judecați voi singuri dacă este drept înaintea lui Dumnezeu să ascultăm mai mult de voi decât de Dumnezeu; căci noi nu putem să nu vorbim despre ce am văzut și am auzit.’ (Faptele Apostolilor 4:19, 20).” - *Istoria Faptelor Apostolilor, pag. 69 engl. (cap. 6: „La poarta Templului”).*

„Cârmuirea sub care a trăit Isus era coruptă și despotică; în toate părțile erau abuzuri – oprimare, intoleranță și cruzime. Cu toate acestea, Mântuitorul nu a încercat să facă reforme civile. El nu a atacat nici abuzurile naționale, nici nu i-a condamnat pe vrăjmașii naționali. El nu s-a amestecat în treburile autorităților sau administrației celor de la putere. El, care a fost exemplul nostru, s-a ținut departe de guvernele pământești. Nu pentru că era indiferent față de necazurile oamenilor, ci pentru că remediul nu se afla în măsuri omenești și exterioare. Pentru a fi eficient, tratamentul trebuie să ajungă la fiecare om în parte și să regenereze inima.” - *Hristos lumina lumii, pag. 509 engl. (cap.55: „Fără să atragă privirea”).*

“Să lăsăm ca Dumnezeu să aibă în propria Sa grijă problema condamnării autorităților și guvernelor. În umilință și dragoste, noi ca santinele credincioase, să apărăm principiile adevărului așa cum este el în Isus.” - *Testimonies, vol. 6, pag. 397 engl. (cap. „Atitudinea noastră față de autoritățile civile”).*

3. CONDUCĂTORII BISERICII

- a. Numiți una din problemele care au existat întotdeauna încă din zilele bisericii timpurii. 1 Tesaloniceni 5:12, 13; 2 Tesaloniceni 3:11.**

„Biserica a fost organizată în mod corespunzător, iar slujbașii au fost desemnați să lucreze ca predicatori și diaconi. Dar erau unii, încăpățânați și pripiți, care au refuzat să fie subordonați celor care dețineau poziții de răspundere în biserică. Ei n-au pretins doar dreptul la judecată proprie, dar și acela de a-și impune în mod public părerile în biserică. Având în vedere toate aceste lucruri, Pavel a atras atenția tesalonicenilor la respectul și considerația cuvenite acelor care fuseseră aleși să ocupe poziții de răspundere în biserică.” - *Istoria faptelor apostolilor*, pag. 261, 262 engl. (cap. „Epistolele către Tesaloniceni”).

- b. Explicați câteva dintre diferitele motive pentru care noi trebuie să respectăm predicatorii și conducătorii bisericii noastre și să colaborăm cu ei. Psalmii 105:12-15; Evrei 13:17.**

„Este foarte importantă atitudinea pe care o luăm față de cei care sunt lucrători împreună cu Dumnezeu. Îmi pare nespun de rău să scriu că Domnul reține multe binecuvântări pe care El tânjește să le reverse asupra acelor care cunosc adevărul; El nu poate trimite binecuvântările Sale asupra agenților omenești din cauza atitudinii lor față de tovarășii lor de lucru și semenii lor.” - *The Review and Herald*, 26 mai 1896.

„Satan lucrează neconținut prin agenții lui ca să-i descurajeze și să-i distrugă pe cei pe care Dumnezeu i-a ales ca să împlinească o mare și bună lucrare. Ei poate că sunt gata să sacrifice chiar și viața pentru înaintarea cauzei lui Hristos, totuși marele înșelător va inspira îndoieli, neîncredere, gelozie în legătură cu ei, care, dacă sunt cultivate, vor submina încrederea în integritatea lor de caracter și în felul acesta vor paraliza utilitatea lor. Prea adesea el are succes lucrând chiar prin frații lor.” - *Sketches From the Life of Paul*, pag. 232.

„Isus slujește în sanctuarul ceresc, dar El este și cu lucrătorii Săi; pentru că El declară: ‘Iată că Eu sunt cu voi în toate zilele până la sfârșitul veacului.’ (Matei 28:20). El este conducătorul spiritual al bisericii Sale de pe pământ și tânjește să-i vadă pe membri umpluți cu o hotărâre de a lucra în armonie pentru înaintarea împărăției Sale. El a ridicat o succesiune de lucrători care își primesc autoritatea de la El, Marele Învățător.” - *Ye Shall Receive Power*, pag. 210.

4. BISERICA ÎNSĂȘI

a. Ce datorii importante sunt încredințate bisericii? Matei 16:19; Ioan 20:23.

„Răscumpărătorul lumii a investit biserica Sa cu o mare putere. El stabilește regulile care trebuie aplicate în cazurile de judecare a membrilor. După ce a dat îndrumări clare, privind calea care să fie urmată, El spune: ‘Adevărat vă spun că orice veți lega pe pământ, va fi legat în cer; și orice [în limitele disciplinei bisericii] veți dezlega pe pământ va fi dezlegat în cer.’ (Matei 18:18). Astfel, însăși autoritatea cerească validează disciplina bisericii în privința membrilor ei atunci când s-a urmat regula biblică.

Cuvântul lui Dumnezeu nu aprobă ca un singur om să-și impună propria judecată în opoziție cu judecata bisericii, nici să forțeze acceptarea părerilor lui împotriva părerilor bisericii. Dacă nu ar exista disciplină și conducere în biserică, aceasta s-ar fragmenta; nu s-ar putea menține unită ca un trup.” - *Testimonies, vol. 3, pag. 428 engl. (cap. „Individualismul”)*.

“Față de cei care cad în păcat, biserica are o datorie, de a mustra, învăța și, dacă este posibil, de a-i îndrepta. ‘Mustră, ceartă, îndeamnă,’ zice Domnul, ‘cu toată blândețea și învățătura.’ (2 Timotei 4:2). Tratați cu credincioșie relele făptuite. Avertizați toate sufletele care sunt în pericol. Nu lăsați pe nimeni să se înșele singur. Spuneți păcatului pe nume. Arătați ce a spus Dumnezeu cu privire la minciună, călcarea Sabatului, furt, idolatrie, și oricare alt rău. ‘Cei ce fac astfel de lucruri nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu.’ (Galateni 5:21). Dacă ei stăruie în păcat, judecata pe care ați rostit-o din cuvântul lui Dumnezeu este pronunțată asupra lor în cer. Prin aceea că aleg să păcătuiască, ei neagă autoritatea lui Hristos; biserica trebuie să arate că ea nu aprobă faptele lor, sau altfel ea îl dezonorează pe Dumnezeu. Ea trebuie să spună despre păcat ce spune Dumnezeu. Ea trebuie să se poarte cu el cum poruncește Dumnezeu, iar acțiunea ei este validată în cer. Cel care disprețuiește autoritatea bisericii disprețuiește autoritatea lui Hristos Însuși.

Dar există și o parte luminoasă. ‘Celor ce le veți ierta păcatele le vor fi iertate.’ (Ioan 20:23). Acest gând să fie păstrat totdeauna viu în mintea noastră. În lucrarea cu cei greșiți, toate privirile să fie îndreptate spre Hristos. Păstorii să se îngrijească de turma pășunii Domnului cu duiosie. Să le vorbească celor greșiți despre mila iertătoare a Mântuitorului.” - *Hristos lumina lumii, pag. 806 engl. (cap. 84: „Pace vouă”)*.

5. RESPECTÂND RĂMĂȘIȚA LUI DUMNEZEU

- a. **Ce datorie a bisericii luptătoare a lui Hristos poate să nu fie întotdeauna ușoară dar cu toate acestea trebuie recunoscută ca o parte din planul lui Dumnezeu? Matei 18:15-18.**

„În general, se acordă prea puțin respect părerii membrilor aceleiași biserici. Tocmai lipsa de diferență de opinii din biserică duce la atâtea probleme între frați. Poate că ochii bisericii văd în membrii lor individuali lucruri pe care cei greșiți nu le văd. Poate că puține persoane sunt la fel de oarbe ca cel greșit, dar majoritatea bisericii este o putere care ar trebui să-i controleze pe membrii ei individuali.” - *Testimonies, vol. 5, pag. 107 engl. (cap. „Căsătorii neînțelepte”).*

- b. **Cum putem birui un factor care împiedică adesea această parte necesară a reformei? Psalmii 119:104.**

„Mustrarea rănește întotdeauna firea omenească. Multe sunt sufletele care au fost distruse de compătimirea neînțeleaptă a fraților lor; pentru că, deoarece frații au simpatizat cu ei, ei au crezut că au fost cu adevărat jigniți, și că cel care i-a mustrat a fost cu totul greșit și a avut un spirit rău. Singura speranță pentru păcătoșii din Sion este să vadă pe deplin greșelile și să și-le mărturisească și să le îndepărteze.” - *Testimonies, vol. 3, pag. 329 engl. (cap. „Către un tânăr păstor și soția sa”).*

- c. **Cum îi privește Dumnezeu pe membrii credincioși ai bisericii care îndeplinesc datoriile grele în necesara lucrare de reformă? Zaharia 2:8; Iov 23:10.**

„Biserica este singurul obiect al interesului profund al lui Hristos din această lume, și de care El Se îngrijește neîncetat.” - *The Upward Look, pag. 239.*

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. **Care sunt câteva dintre căile obișnuite prin care putem tinde să nesocotim autoritatea?**
2. **Cât timp va fi nevoie de mustrare în lucrarea de curățire a rămășiței lui Dumnezeu?**

Lumea afacerilor

„În activitățile voastre practice, fiți sânguincioși; plini de râvnă cu duhul; slujiți Domnului.” (Romani 12:11 – lb. engl.).

„Religia și activitățile practice nu sunt două lucruri separate; ele sunt una. Religia Bibliei trebuie să fie întrețesută cu tot ceea ce spunem sau facem.” - *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 349 engl. (cap. „Talanții”).

Recomandare *Educația*, pag. 135-145 engl. (cap. “Principii și metode în afaceri”).
pentru studiu: *Hristos lumina lumii*, pag. 552-556 engl. (cap. 61: “Zacheu”).

Duminică

5 februarie

1. SUNT FOLOSIȚI BANII AȘA CUM AR TREBUI?

a. În ce situație neplăcută se află mulți astăzi, și care este adesea motivul? Hagai 1:5, 6, 9, 10.

„Ochiul este umbrat de ambiție, avariție și câștig fără evlavie. Oamenii nu văd că își pun comoara într-o pungă spartă. Este mâncată de molii. Nu există nici un progres spre cer. Afecțiunile lor sunt îndreptate către atracțiile ieftine ale pământului. Sufletul flămânzește și se pipernicește din lipsă de hrană spirituală, mană proaspătă din cer. Lumea a intervenit între suflet și Dumnezeu.” - *The Signs of the Times*, 1 decembrie 1887.

„Domnul a făcut un legământ cu Israel că, dacă vor asculta de poruncile Sale, El le va da ploaie la vreme, pământul va aduce rod, iar pomii de pe câmp vor rodi... Dar dacă ei nu vor ține seamă de cerințele Sale, El Se va purta cu ei cu totul diferit. Blestemul Său va fi asupra lor în loc de binecuvântare...”

Cei care în mod egoist rețin mijloacele lor, să nu fie surprinși dacă mâna lui Dumnezeu le risipește. Ceea ce ar fi trebuit consacrat pentru înaintarea lucrării și cauzei lui Dumnezeu, dar a fost reținut, este încredințat poate unui fiu nechibzuit care o va risipi. Un cal frumos, mândria unei inimi vanituoase, va fi găsit poate mort în grajd. Uneori moare o vacă. Pierderi de fructe sau alte culturi pot avea loc. Dumnezeu poate risipi mijloacele pe care le-a împrumutat ispravnicilor Săi, dacă ei refuză să le folosească spre slava Sa.” - *Testimonies*, vol. 2, pag. 661, 662 engl. (cap. „Cauza din Vermont”).

2. PROSPERITATEA CELOR CE SE TEM DE DUMNEZEU

- a. Ce stă scris despre Iosif, cel temător de Dumnezeu, chiar și atunci când împrejurările păreau că s-au întors împotriva lui fără nici o speranță? Geneza 39:2-6, 20-23, 41:38-44.**

„Urcușul spre progres nu este parcurs fără efort. Nimeni să nu se aștepte să fie purtat până la premiu, nici în chestiunile religioase, nici în cele pământești, independent de propriile sale eforturi. Alergarea nu este întotdeauna pentru cel sprinten, nici bătălia pentru cel puternic, cu toate acestea cel care lucrează cu o mână leneșă va sărăci. Cei stăruitori și harnici nu sunt fericiți doar ei, ci contribuie în mare măsură la fericirea altora. Competența și bunăstarea nu se obțin, de obicei, decât cu prețul unei hărnicii serioase. Faraon și-a dat pe față aprecierea față de această trăsătură de caracter când i-a spus lui Iosif: ‘Dacă găsești printre ei [frații lui Iosif] oameni destoinici, pune-i în fruntea turmelor mele.’ (Geneza 47:6).” - *Testimonies, vol. 5, pag. 180 engl. (cap. „Silița în afaceri”).*

- b. Ce au fost obligați să recunoască tovarășii de muncă ai lui Daniel, cel temător de Dumnezeu? Daniel 6:1-5.**

-
- c. Descrieți felul de respect pe care evlavioasa Estera l-a câștigat de la regele Persiei. Estera 5:1-3; 7:2; 8:3-8.**

-
- d. Numai cum putea împăratul Ozia să se bucure de prosperitate? 2 Cronici 26:3-5.**

-
- e. Care este secretul prin care fiecare dintre noi poate găsi favoare înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor? Proverbele 3:1-4; Proverbele 16:7.**

„Poporul lui Dumnezeu este ținut în prosperitate numai prin mila Sa, prin grija solilor Săi cerești. El nu va susține și apăra un popor care nu ia în seamă sfatul Său și disprețuiește muștrările Sale.” - *Testimonies, vol. 4, pag. 176 engl. (cap. „Jeremia muștră pe Israel”).*

- f. Explicați care este cheia noastră principală către succes în orice activitate. Deuteronomul 29:9; 2 Cronici 20:20 (u.p.).**

-
- g. Ce făgăduință este asigurată tuturor acelorora care sunt harnici în această privință? Proverbele 22:29.**

3. FUGIND DE ISPITE

- a. **Cum putem să împăcăm în mintea noastră faptul că cei răi par adesea să prospere la fel sau chiar mai mult decât cei drepti? Psalmii 37:35-38; 73:2-20.**
-
- b. **Înțelegând aceasta, ce ar trebui să avem în vedere în afaceri? Proverbele 11:1; 20:23.**
-

„Un bărbat cinstit, după măsura lui Dumnezeu, este cel care va manifesta o integritate fermă. Greutățile înșelătoare și cântarele false, cu care mulți caută să-și promoveze interesele în lume, sunt o urâciune înaintea lui Dumnezeu. Totuși mulți dintre cei care mărturisesc că țin poruncile lui Dumnezeu folosesc greutăți false și cântare false. Atunci când un om este cu adevărat legat de Dumnezeu și ține legea Sa în adevăr, viața lui va da pe față acest lucru; pentru că toate acțiunile lui vor fi în armonie cu învățăturile lui Hristos. El nu-și va vinde cinstea pe câștig. Principiile lui sunt clădite pe temelia sigură, iar conduita lui în chestiuni lumești este o transcriere a acestor principii. Integritatea fermă strălucește asemenea aurului în mijlocul zgurii și mizeriei lumii. Înșelăciunea, falsitatea și necredințioșia pot fi acoperite sub o aparență înșelătoare și ascunse de ochii oamenilor, dar nu de ochii lui Dumnezeu. Îngerii lui Dumnezeu care veghează asupra dezvoltării caracterului și cântăresc valoarea morală, înregistrează în cărțile din ceruri aceste tranzacții minore care descoperă caracterul. Dacă un lucrător în ocupațiile zilnice ale vieții este necredincios și superficial în munca lui, lumea nu-l va judeca incorect dacă evaluează standardul lui în religie după standardul lui în afaceri.

„Cine este credincios în cele mai mici lucruri, este credincios și în cele mari; și cine este nedrept în cele mai mici lucruri este nedrept și în cele mari.” (Luca 16:10). Nu mărimea chestiunii o face să fie dreaptă sau nedreaptă. Un om se va purta cu Dumnezeu așa cum se poartă cu semenii săi. Celui care este necredincios în bogățiile nedrepte, nu i se vor încredința niciodată adevăratele bogății. Copiii lui Dumnezeu ar trebui să nu uite că în toate tranzacțiile de afaceri, ei sunt încercați, cântăriți în cumpăna sanctuarului.” - *Testimonies, vol. 4, pag. 310, 311 engl. (cap. „Pregătirea pentru venirea lui Hristos”)*.

- c. **Ce caracterizează etica lucrării creștinilor credincioși? Romani 12:11; 1 Tesaloniceni 4:11, 12.**
-

4. REMARCABIL SAU NOTORIU?

- a. **Întrucât am urmat cerințele Domnului, vedem cum ne-a binecuvântat și ne-a făcut să prosperăm din abundență. În ce constă cel mai mare pericol acum? Deuteronomul 4:5-9, 8:11-18.**
-
- b. **Ce ar trebui să rețină toți cei care sunt favorizați cu mijloace materiale, în special în legătură cu ceilalți oameni? Luca 12:15.**
-
- c. **Atunci când facem afaceri, ce ar trebui să avem în vedere? Proverbele 22:1; Eclesiastul 7:1.**
-

„Unii dintre păzitorii Sabatului care spun lumii că așteaptă venirea lui Isus și că ei cred că noi avem ultima solie de har, dau frâu liber sentimentelor lor naturale, fac schimburi, negoț și sunt proverbiali printre cei necredincioși pentru istețimea lor în negustorie, pentru necinstea lor și pentru că totdeauna dintr-o tranzacție obțin partea cea mai bună. Unii ca aceștia ar fi bine să piardă puțin și să exercite o influență mai bună în lume și între frați, și să arate că această lume nu este dumnezeul lor.” - *Testimonies, vol. 1, pag. 150 engl. (cap. „Estul și vestul”)*.

- d. **Cum poate fi descrisă atitudinea pe care ar trebui să o avem în fiecare tranzacție de afaceri? Luca 6:31; Filipeni 2:4.**
-

„Întotdeauna trebuie să vă așezați în locul celui cu care faceți afaceri și să vedeți cum v-ați simți în împrejurări asemănătoare; apoi acționați așa cum ați vrea ca alții să se poarte cu voi, pentru ca nici o umbră să nu fie aruncată asupra cauzei prețioase a adevărului. El [adevărul] nu trebuie vorbit de rău din cauza câștigului câtorva dolari sau cenți. Niciodată să nu se dea nimănui ocazia de a spune că adventiștii de ziua a șaptea fac fapte josnice. Disprețul va fi recolta lor. Toate tranzacțiile de afaceri să stea într-o lumină curată și nemânjită înaintea lumii și celor din credința noastră. Conduita voastră să nu fie în așa fel încât să fie nevoie de explicații pentru a apărea într-o lumină favorabilă.” - *Slujirea medicală, pag. 196.*

5. PROCEDEUL LUI HRISTOS

- a. Ce experiență dă speranță persoanelor care își dau seama că poate tranzacțiile lor de afaceri nu au fost întotdeauna drepte înaintea lui Dumnezeu? Luca 19:8-10; Ezechiel 33:15, 16.**

„Cei care mărturisesc că sunt urmașii lui Hristos, și care fac afaceri într-un mod nedrept, aduc o mărturie mincinoasă împotriva caracterului unui Dumnezeu sfânt, drept și milos. Fiecare suflet convertit va dovedi, asemenea lui Zacheu, că Hristos a intrat în inima lui, renunțând la practicile nedrepte care i-au caracterizat viața. Asemenea mai marelui vameșilor, el va dovedi sinceritatea lui dând înapoi cele luate.” - *Hristos lumina lumii*, pag. 359 engl. (cap. 61: „Zacheu”).

- b. Prezentați atitudinea pe care Hristos ne-a dat-o ca un exemplu pentru noi. Luca 16:10; 22:27.**

„Isus, în cei treizeci de ani de viață retrasă din Nazaret, a trudit și S-a odihnit, a mâncat și a dormit, de la o săptămână la alta și de la un an la altul, la fel ca și contemporanii Săi umili. El nu a atras atenția asupra Sa ca asupra unui personaj marcant; totuși El era Răscumpărătorul lumii, Cel adorat de îngerii, care făcea întotdeauna lucrarea Tatălui, trăind o lecție ce ar trebui să fie copiată de omenire până la sfârșitul timpului.

Această lecție importantă de hărnicie mulțumită în datoriile necesare vieții, oricât de umile, trebuie încă învățată de cea mai mare parte a urmașilor lui Hristos. Dacă nu e nici un ochi omenesc care să critice lucrul nostru, nici un glas care să laude sau să acuze, el trebuie făcut tot atât de bine ca și cum Însuși Cel Nemărginit ar fi acolo ca să-l inspecteze. Ar trebui să fim la fel de credincioși în detaliile minore ale ocupațiilor noastre, așa cum am fi în chestiunile mai mari ale vieții.” - *Îndrumarea copilului*, pag. 276.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

- 1. Amintiți câteva experiențe biblice care ne dau speranță în ocupațiile noastre.**
- 2. Când avem ocazie de a face o tranzacție foarte profitabilă pentru noi, ce ar trebui să luăm în considerație?**

Prietenia

„Un om care are prieteni trebuie să se arate el însuși prietenos: și există un prieten care este mai apropiat decât un frate.” (Proverbele 18:24 lb. engl.).

„Mai apropiat decât tatăl, mama, fratele, prietenul sau persoana iubită este Domnul, Mântuitorul nostru... Iar dacă păstrăm legătura de rudenie cu El, cu ce gingășie vom privi la cei care sunt frații și surorile Domnului nostru!” - *Hristos lumina lumii, pag. 327 engl. (cap. 33: „Cine sunt frații Mei?”).*

Recomandare pentru studiu:

Testimonies, vol. 4, pag. 206, 207 engl. (cap. “Muștrări necesare”)

Idem., vol. 5, pag. 94-98 engl. (cap. “Gelozia și căutarea de greșeli condamnate”).

Duminică

12 februarie

1. O MĂRTURISIRE ÎNALTĂ

**a. Ce fel de persoană devine prietenul Regelui regilor?
Proverbele 22:11; Ioan 15:14, 15.**

**b. Descrieți datoriile unui prieten adevărat. Proverbele 6:1-3;
17:17.**

**c. Care sunt unele din calitățile unui prieten bun? Proverbele
25:17; 27:10, 14; Isaia 58:7.**

„Peste tot în jurul nostru se află suflete chinuite. Aici și acolo, pretutindeni, le putem găsi. Să-i căutăm pe cei suferinzi și să le spunem un cuvânt la timp ca să le mângâiem inima. Să fim întotdeauna canale prin care să curgă apele înviorătoare ale milei.” - *Divina vindecare, pag. 158 engl. (cap. „Dând învățătură și vindecând”).*

2. PEA ADESEA NEREUȘIND

- a. **Adesea, cum este familiaritatea înțeleasă greșit ca fiind prietenie și părtășie în biserică, și numai cum putem scăpa de pedeapsa lui Dumnezeu asupra celor care sfârșesc prin a răni și a crea confuzie în mijlocul credincioșilor? Ieremia 20:10, 11.**

„Este onorabil, sau chiar cinstit, să obții de pe buzele altuia, sub deghizarea prieteniei, secrete care i-au fost încredințate, și apoi să întorci cunoștințele astfel câștigate ca să-i faci rău? Este oare iubire creștină aceea de a strânge orice zvon, de a dezgropa tot ce va arunca suspiciune asupra caracterului altuia, și apoi să-ți găsești plăcerea în a le folosi pentru a-i face rău? Satana este foarte fericit când poate defăima sau răni un urmaș al lui Hristos. El este ‘pârâșul fraților noștri.’ (Apocalipsa 12:10). Îl vor ajuta creștinii în lucrarea lui?..

Adevărații creștini nu se vor bucura să dea în vileag greșelile și lipsurile altora.” - *Testimonies, vol. 5, pag. 95, 96 engl. (cap. „Gelozia și căutarea de greșeli condamnate”)*.

„Adesea, zvonurile distrug unitatea dintre frați. Sunt unii care păzesc cu mintea și urechile deschise să prindă bârfe. Ei adună mici incidente care pot fi mărunte în ele însele, dar care sunt repetate și exagerate până când un om este făcut un călcător al cuvântului. Motoul lor pare a fi: ‘Spuneți-ne, ... și noi vom spune mai departe.’ (Ieremia 20:10). Acești purtători de povești fac lucrarea diavolului cu o precizie surprinzătoare, știind puțin cât de ofensatoare este purtarea lor înaintea lui Dumnezeu. Dacă ar folosi jumătate din energia și zelul lor care sunt oferite acestei lucrări nesfinte, ca să-și cerceteze propriile inimi, ar găsi atât de multe de făcut pentru a-și curăți sufletele de necurăție, încât nu ar mai avea timp sau înclinație să-i critice pe frații lor, și nu ar mai cădea sub puterea acestei ispite. Ușa minții ar trebui închisă înaintea lui ‘se spune’ sau ‘am auzit’. În loc de a permite geloziei și bănuielii rele să se furișeze în inima noastră, de ce să nu mergem la frații noștri și, după ce le prezentăm clar dar amabil lucrurile dăunătoare pentru caracterul și influența lor, pe care le-am auzit, să ne rugăm cu și pentru ei? În timp ce nu putem să-i iubim și să ne întovărășim cu cei care sunt vrăjmași înrăiți ai lui Hristos, ar trebui să cultivăm acel spirit de umilință și dragoste care l-a caracterizat pe Maestrul nostru – o dragoste care nu se gândește la rău și nu este ușor de provocat.” - *The Review and Herald, 3 iunie 1884.*

- b. **Hristos putea fi dezamăgit pe drept de prietenia pe care a primit-o de la oameni. De ce? Matei 26:45-50, 55, 56.**

3. ÎNVĂȚÂND DE LA IOV

- a. **După ce a ascultat tot ce i-au spus prietenii în timpul tragediilor și bolii sale, ce a fost constrâns Iov să declare în cele din urmă? Iov 16:1-3.**
-
- b. **Cum putem fi prea adesea asemenea prietenilor lui Iov? Proverbele 26:6, 9, 17.**
-

„O privire scurtă, un cuvânt, chiar o intonație a vocii poate purta în sine o minciună, care cade asemenea unei săgeți usturătoare în inimă, pricinuind o rană de nevindecat. S-ar putea ca în felul acesta să se arunce o îndoială, o ocară asupra unei persoane prin care Dumnezeu a realizat o lucrare bună, iar influența ei este pătată, utilitatea ei este distrusă. În cazul anumitor specii de animale, atunci când unul dintre ele este rănit și cade, imediat este atacat și sfâșiat în bucăți de tovarășii lui. Același spirit crud este nutrit de bărbații și femeile care poartă numele de creștini. Ei dau pe față un zel fariseic pentru a arunca cu pietre în alții mai puțin vinovați decât ei. Există unii care arată spre greșelile și eșecurile altora pentru a distra atenția de la propriile lor greșeli, sau pentru a câștiga reputația unui mare zel pentru Dumnezeu și biserică.” – *Testimonies, vol. 5, pag. 59 engl. (cap. „O mărturie importantă”)*.

„Cât de multă bârfă ar putea fi împiedicată dacă toți și-ar aminti că cei care le spun greșelile altora vor trâmbița la fel de liber greșelile lor când se va oferi ocazia potrivită. Ar trebui să ne străduim să gândim bine despre toți oamenii, în special despre frați, până când suntem constrânși să gândim altfel. Nu ar trebui să dăm repede crezare la rapoartele rele. Adesea, acestea sunt rezultatul invidiei și înțelegerii greșite, sau pot proveni din exagerări sau relatarea parțială a faptelor. Gelozia și bănuiala, odată îngăduite, se răspândesc ca puful de scai. Dacă se întâmplă ca un frate să se rătăcească, atunci este timpul să vă manifestați adevăratul interes față de el. Mergeți la el cu blândete, rugați-vă cu și pentru el, amintindu-vă de prețul înfinit pe care l-a plătit lui Hristos pentru răscumpărarea lui. În felul acesta, puteți salva un suflet de la moarte și acoperi o mulțime de păcate.” – *Idem., pag. 58, 59 engl. (cap. „O mărturie importantă”)*.

- c. **Ce ar fi făcut Iov diferit dacă prietenii lui ar fi trecut prin acele tragedii? Iov 16:4, 5.**
-

- d. **Cum și de ce a onorat Dumnezeu în cele din urmă atitudinea lui Iov? Iov 42:10.**

4. UN CUVÂNT DE PREVEDERE

- a. Când ne căutăm prieteni, ce avertizare trebuie urmată?
Luca 16:13; Iacov 4:4.**
-
-

- b. De ce este acesta un principiu? Eclesiastul 3:1, 5 (u.p.);
1 Corinteni 15:33.**
-
-

„Între omul lumesc și cel care Îi servește cu credincioșie lui Dumnezeu este o prăpastie mare și de nestrămutat. Față de cele mai de seamă subiecte – Dumnezeu, adevărul și veșnicia – gândurile, atracția și sentimentele lor nu sunt în armonie. O clasă se coace ca grâu pentru grânarul lui Dumnezeu, cealaltă ca neghină pentru focul nimicirii. Cum poate fi unitate de scop sau acțiune între ei? [Iacov 4:4; Matei 6:24 citat]...

Creștinii care intră în asocieri lumești își fac rău lor înșile și-i amăgesc și pe alții. Cei care se tem de Dumnezeu nu-i pot alege pe cei neevlavioși ca tovarăși și să rămână nevătămați. În tovarășiile lumești, ei sunt aduși sub influența principiilor și obiceiurilor lumești și, prin puterea asocierii și obiceiului, mintea se conformează tot mai mult standardului lumesc. Dragostea lor față de Dumnezeu se răcește și nu mai doresc să fie în comuniune cu El. Ei ajung orbi spiritual. Ei nu pot vedea nici o diferență deosebită între călcătorul legii lui Dumnezeu și cei care se tem de Dumnezeu și țin poruncile Sale... O, este un lucru atât de ușor ca, prin asocierea cu lumea, să te molipsești de spiritul lumii, să fii modelat de o concepție greșită a lucrurilor!...

Când oamenii sunt sub controlul lumii și nu al Spiritului lui Dumnezeu, ei sunt captivii lui Satan și nu știm cât de departe îi va conduce în păcat.” – *The Review and Herald*, 25 august 1910.

„Vrăjmașul nu vine întotdeauna ca un leu care răcnește; adesea, el apare ca un înger de lumină, luând un aer prietenesc, prezentând anumite ispite cărora cel fără experiență li se împotrivesc cu greutate. Uneori el își atinge scopul de a amăgi pe cel lesne crezător prin stărnirea milei firii lor compătimitoare, și prezentându-se înaintea lor ca o ființă dreaptă care a fost persecutată fără nici un motiv.” – *Testimonies*, vol. 4, pag. 207, engl. (“*Mustrări necesare*”).

5. DEZVOLTÂND O PRIETENIE ASEMENEA LUI HRISTOS

- a. **Cum putem schimba mult viața unei persoane prin împrietenirea cu ea? Iuda 21-23; Iacov 5:20.**

„Dacă vezi pe cineva rătăcindu-se de turmă, mergi la el și încearcă să-l întorci înapoi. Cu un spirit blând și iubitor, arată-i că ești prietenul lui adevărat, și că atunci când îi spui despre greșeala lui ești determinat de dragoste pentru sufletul lui. Lucrați cu sârguință, fraților; pentru că aceste suflete, dacă vor fi mântuite, vor fi tovarășii voștri în jurul tronului lui Dumnezeu.” – *The Signs of the Times*, 18 mai 1888.

- b. **De ce trebuie să ne ferim ca nu cumva prietenii noastre cu anumite persoane să se termine prin rănirea și vătămarea altora? 1 Timotei 5:21; Iacov 3:17.**

- c. **Cum putem rezuma adevărata prietenie? 1 Corinteni 13:4-8; Ioan 15:13.**

„Rostiți adesea cuvinte care să fie o putere și inspirație pentru cei care le aud. În general, suntem prea indiferenți unii față de alții. Noi uităm că, adesea, tovarășii noștri de lucru duc lipsă de cuvinte de speranță și îmbărbătare. Când cineva are necazuri, vizitați-l și spuneți-i cuvinte de mângâiere. Aceasta este adevărata prietenie.” – *CBNT*, pag. 242.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. **Ce ne înconjoară și cum putem aduce zâmbetul îngerilor în mijlocul nostru?**
2. **Cum sunt înțelese greșit noțiunile de părtășie și prietenie în biserică?**
3. **De ce este atitudinea lui Iov o inspirație pentru noi?**
4. **Când poate deveni prietenia o cursă?**
5. **Ce cuprinde dragostea creștină?**

Căsătoria

„Pentru că noi suntem mădulare ale trupului Lui, carne din carnea Lui și os din oasele Lui. De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa, și se va lipi de nevasta sa, și cei doi vor fi un singur trup.” (*Efesenii 5: 30, 31*).

„Isus dorește căsătorii fericite, cămine fericite.” – *The Bible Echo*, 4 sept. 1899.

Recomandare pentru studiu: *Divina vindecare*, pag. 356-362 engl. (cap. „Ziditorii căminului”); *Testimonies*, vol. 2, pag. 89 engl. (cap. „O conștiință pătată”); 296-307 engl. (cap. „Îndatoriri ale soțului și ale soției”); *Idem.*, vol. 4, pag. 503-508 engl. (cap. „Căsătorii nebiblice”); *Idem.*, vol. 5, pag. 361-368 engl. (cap. „Căsătoria cu cei necredincioși”); 594, 595 engl. (cap. „Apariția râului”).

Duminică

19 februarie

1. O CHEMARE SFÂNTĂ

a. Care a fost planul lui Dumnezeu când a proiectat căsătoria?
Geneza 2:21-24; Marcu 10:6-9.

„Nici soțul, nici soția să nu ceară să stăpânească... Amândoi trebuie să cultive spiritul bunătații, fiind hotărâți să nu-l întristeze sau să-l rănească niciodată pe celălalt.” – *Testimonies*, vol. 7, pag. 47 engl. (cap. „Obligații ale vieții de căsătorie”).

b. Ținând seama de un pericol larg răspândit, de ce ar trebui să fim conștienți? **Romani 8:5, 6.**

„Trăim în ultimele zile, când mania căsătoriei constituie unul dintre semnele apropiatei veniri a lui Hristos...”

Nici o căsătorie din o sută nu este fericită, care să poarte aprobarea lui Dumnezeu și care să așeze părțile într-o poziție de unde să-L slăvească pe Dumnezeu mai bine.” – *Testimonies*, vol. 4, pag. 503, 504 engl. (cap. „Căsătorii nebiblice”).

„Pentru că au intrat în relația de căsătorie, mulți cred că își pot permite să se lase stăpâniți de patimile animalice. Ei sunt conduși de Satan, care îi înșală și-i face să pervertească această instituție sfântă.” – *Idem.*, vol. 2, pag. 480 engl. (cap. „Un apel către biserică”).

2. CEL MAI IMPORTANT FACTOR ÎN ALEGEREA UNUI PARTENER

- a. **De ce a fost tăierea împrejur desemnată în mod special ca semn al legământului cu Dumnezeu, și cum se aplică aceasta astăzi? Geneza 17:11; 2 Corinteni 6:14.**

„[Dumnezeu] a cerut lui Avraam și seminției lui tăierea împrejur, care era un cerc tăiat în carne, ca un semn că Dumnezeu i-a tăiat afară și i-a despărțit de toate națiunile ca pe comoara lui deosebită. Prin acest semn, ei se angajau că nu se vor căsători cu cei din alte popoare; deoarece, procedând astfel, ei și-ar fi pierdut reverența față de Dumnezeu și față de legea Sa cea sfântă și ar fi devenit asemenea popoarelor idolatre din jurul lor.” – *Spiritual Gifts*, vol. 3, pag. 297.

„Este periculos să intrăm în relații lumești de rudenie. Satan știe bine că ceasul în care se încheie căsătoria multor tineri și tinere încheie istoria experienței și utilității lor religioase. Ei sunt pierduți față de Hristos. Poate că pentru puțin timp ei fac eforturi să ducă o viață creștină, dar toate străduințele lor sunt depuse împotriva unei influențe continue din direcția opusă. Cândva era un privilegiu și o bucurie pentru ei să vorbească despre credința și nădejdea lor; dar ei nu mai doresc să menționeze subiectul, pentru că știu că cel de care și-au legat destinul nu are nici un interes față de el. Ca urmare, credința în adevărul prețios se stinge din inimă iar Satan țese subtil în jurul lor o plasă a scepticismului.

Ceea ce face să fie un păcat grav este ducerea până la extrem a ceea ce este legal. Cei care mărturisesc adevărul calcă în picioare voința lui Dumnezeu prin aceea că se căsătoresc cu necredincioșii; ei pierd favoarea Sa și fac o lucrare amară pentru pocăință. Poate că cel necredincios are un caracter moral excelent, dar faptul că el sau ea nu a răspuns la cerințele lui Dumnezeu, și desconsideră o mântuire atât de măreață, este un motiv suficient pentru care o astfel de unire să nu aibă loc. Caracterul celui necredincios poate fi asemenea cu cel al tânărului căruia Isus i-a adresat cuvintele: „Singur lucru îți mai lipsește”; acela era singurul lucru necesar.

Uneori se aduce scuza că cel necredincios este în favoarea religiei și este tot ce se poate dori de la un tovarăș cu excepția unui singur lucru – el nu este creștin. Deși judecata mai bună a celui credincios poate sugera caracterul necorespunzător al unei uniri pe viață cu un necredincios, totuși, în nouă din zece cazuri, înclinația triumfă. Declinul spiritual începe în momentul în care se face jurământul la altar; ardoarea religioasă se stinge și fortărețele se dărâmă una după alta, până când amândoi stau alături sub steagul lui Satan.” – *Testimonies*, vol. 4, pag. 504, 505 engl. (cap. „Căsătorii nebiblice”).

3. SOȚII**a. Care trebuie să fie atitudinea soțului și de ce? Efeseni 5:25-31.**

„Soțul ar trebui să-și mențină poziția lui în familia sa cu toată blândețea, totuși cu hotărâre.” – *Testimonies, vol. 1, pag. 308 engl. (cap. „Religia în familie”)*.

b. Care sunt diferitele căi prin care mulți bărbați eșuează în înalta lor chemare ca soți, și cum pot ei îndrepta acest lucru? 1 Petru 3:7

„Nu dragostea curată îl determină pe un bărbat să facă din soția lui un instrument care să-i slujească pofta. Patimile animalice sunt cele care cer să fie satisfăcute. Cât de puțini bărbați își manifestă dragostea în felul menționat de apostol: ‚Cum a iubit Hristos biserica și S-a dat pe Sine pentru ea, [nu ca s-o pângărească, ci] ca s-o sfințească și s-o curețe;... ca să fie sfântă și fără prihană.’ (Efeseni 5:25-27- engl.). Aceasta este natura dragostei de căsătorie pe care Dumnezeu o recunoaște ca sfântă. Dragostea este un principiu curat și sfânt; dar patima senzuală nu se va lăsa constrânsă, nici condusă sau controlată de rațiune. Ea nu vede consecințele; ea nu judecă de la cauză la efect. Multe femei sunt foarte slăbite și suferă de boli cronice deoarece legile ființei lor au fost neglijate; legile naturii au fost călcate în picioare. Puterea nervilor creierului este irosită de bărbați și femei, care se angajează în acțiuni nenaturale pentru a satisface patimile inferioare; iar acest monstru hidos, pasiunea josnică, inferioară, își atribuie delicatul nume de dragoste. Mulți creștini cu numele care mi-au fost prezentați păreau lipsiți de restricții morale. Ei erau mai mult animalici decât divini. De fapt ei toți erau aproape ca animalele. Bărbații de acest fel își degradează soția pe care au promis să o hrănească și să o îndrăgească.” – *Testimonies, vol. 2, pag. 473, 474 engl. (cap. „Un apel către biserică”)*.

„Tu, frate C, simți să este sub demnitatea ta să dai pe față gingășie prin fapte amabile, și să aștepti ocazia pentru a manifesta afecțiune față de soția ta prin cuvinte de gingășie și atenție amabilă.” – *Idem., vol. 1, pag. 695 engl. (cap. „Împreuna simțire în cămin”)*.

„Lăsați numai ca femeia să-și dea seama că este apreciată de soțul ei și este dragă lui, nu numai pentru că este de folos și convenabilă în casa lui, ci pentru că este o parte din el, și ea va răspunde afecțiunii lui și va reflecta dragostea revărsată asupra ei.” – *Idem., vol. 2, pag. 416, 417 engl. (cap. „Iubire adevărată în cămin”)*.

4. SOȚIILE

- a. Care este chemarea soției? Efeseni 5:22-24, 33. Adesea, ce pericole le asaltează pe soții, în special în această generație?**

„Cunosc mai multe femei care cred că viața lor de căsătorie este o nenorocire. Ele citesc romane până când imaginația lor se îmbolnăvește, și trăiesc într-o lume creată de ele. Ele se cred femei cu o minte sensibilă, cu o gândire superioară, rafinată și își imaginează că soții lor nu sunt atât de rafinați ca nu au aceste calități superioare, și ca urmare nu pot aprecia presupusa lor virtute și gândire rafinată. Ca urmare, aceste femei se consideră suferinde, martire. Ele au vorbit și s-au gândit la aceasta până când au ajuns aproape obsedate de acest subiect. Ele se consideră superioare celorlalți muritori, și că nu este în favoarea sensibilităților lor delicate să se asocieze cu omenirea de rând. Aceste femei se poartă prostește; iar soții lor sunt în pericol să creadă că ele posedă o minte superioară.

Din ceea ce mi-a arătat Domnul, femeile din această clasă și-au pervertit imaginația prin citirea romanelor, visarea cu ochii deschiși, clădirea de castele și trăind într-o lume imaginară. Ele nu coboară cu gândurile la datoriile obișnuite și folositoare ale vieții. Ele nu ridică poverile vieții care se află în calea lor, și nu caută să facă un cămin fericit și vesel pentru soții lor.” – *Testimonies, vol. 2, pag. 462, 463 engl. (cap. „Un apel către biserică”)*.

„Adesea, soția greșește mult. Ea nu depune eforturi mari pentru a-și stăpâni spiritul și pentru a face căminul fericit. Adesea, ea este irascibilă și se plânge fără rost. Soțul vine acasă de la muncă obosit și nedumerit, și întâlnește o frunte întunecată în loc de cuvinte vesele și încurajatoare. El nu este decât un om, și afecțiunile lui se îndepărtează de la soția lui, el își pierde dragostea căminului lui, calea lui este întunecată iar curajul lui piere. El renunță la respectul de sine și la acea demnitate pe care Dumnezeu îi cere s-o mențină. Soțul este capul familiei, după cum Hristos este capul bisericii; și orice curs pe care l-ar urma soția ca să micșoreze influența lui și să coboare de la acea poziție demnă și responsabilă nu place lui Dumnezeu.” – *Testimonies, vol. 1, pag. 307, 308 engl. (cap. „Religia în familie”)*.

- b. Cum poate soția să-și ajute soțul să se corecteze? 1 Petru 3:1-6**

5. ADEVĂRATA FIDELITATE

- a. **Ce ar trebui să înțelegem despre sfințenia tuturor jurămintelor, inclusiv a jurământului de căsătorie? Marcu 10:2-12; Eclesiastul 5:4-6.**

„Chiar dacă pot apărea greutăți, nedumeriri și descurajări, nici soțul, nici soția să nu creadă că unirea lor este o greșeală sau o dezamăgire. Hotărâți-vă să fiți tot ce puteți unul pentru altul. Continuați să practicați atențiile de la început. În orice mod, încurajați-vă unul pe altul în luptele vieții. Străduiți-vă să promovați fericirea reciprocă.” – *Divina vindecare, pag. 360 engl. (cap. „Ziditorii căminului”).*

- b. **Cum descrie Dumnezeu sentimentele Sale față de divorț? Maleahi 2:13-16. Cum se aplică aceasta chiar și când unul dintre soți este necredincios? 1 Corinteni 7:10-14.**

„Un divorț după altul este înregistrat în ziarele cotidiene. Aceasta este căsătoria despre care Hristos vorbește când spune că înainte de potop ‚se însurau și se măritau’ (Matei 24:38).” – *Manuscript Releases, vol. 7, pag. 56.*

- c. **Dacă are loc divorțul, ce ar trebui să înțeleagă ambele părți? 1 Corinteni 7:39; Luca 16:18.**

- d. **Cum poate fi evitată pierderea mare de dragoste dintre soți? 1 Tesaloniceni 5:22.**

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. **De ce ne avertizează Dumnezeu împotriva înșelăciunilor care înconjoară darul căsătoriei oferit de El?**
2. **Cum putem deveni soți și soții mai bune?**
3. **De ce este restaurarea căsătoriei un element cheie în descoperirea caracterului de dragoste al lui Dumnezeu?**

Sabat, 4 martie 2006

Darul Sabatului Întâi pentru Republica Dominicană

Solia Reformei a ajuns la acest popor al Republicii Dominicane în anii '70. Reformiștii dominicani, care locuiau în Massachusetts, SUA, au depus un mare efort personal pentru a ajunge înapoi la familiile și prietenii lor de pe insulă. Împreună cu ajutorul pastoral acordat de Conferința Generală, ei au putut să semene semințele Evangheliei în această țară nouă.

Astăzi, Câmpul Dominican deține cel mai mare număr de membri din țările caraibe. Întrucât lucrarea continuă să se mărească, crește și nevoia de lăcașuri de închinare. Colecta care se strânge în această lună va ajuta la această lucrare de construire. În felul acesta, se vor adăuga noi lăcașuri de închinare pentru multe suflete dornice să asculte solia mântuirii.

Pe lângă eforturile noastre misionare, lucrătorii din Republica Dominicană au ajutat la dezvoltarea Câmpului Haitian de la întemeierea lui ca misiune în anii '90. De vreme ce ambele țări împart insula, lucrătorii au călătorit înapoi și încolo ca să vestească solia tuturor acelor care doreau să asculte chemarea Evangheliei.

Construirea de biserici în Republica Dominicană nu este un beneficiu doar pentru cei aproape 9 milioane de locuitori ci și pentru numeroșii turiști care vizitează această țară. Țara are un țărm frumos de 1.288 km care este vizitat de mulți turiști în fiecare an. De fapt, turismul este cea mai dezvoltată ramură economică din țară. Aceasta oferă credinciosului ocazii să vestească Evanghelia mult mai departe de țara lui mică.

Vă rugăm să vă amintiți de lucrarea din Republica Dominicană când oferiți darul dumneavoastră generos în această lună.

Frații și surorile voastre din Câmpul Dominican

Calitatea de a fi părinte

**„Unde este turma care-ți fusese dată, turma ta frumoasă?”
(Ieremia 13:20 – engl.).**

„Puțini părinți își dau seama că odraslele lor sunt ceea ce i-a făcut exemplul și disciplina lor, și că ei sunt răspunzători pentru caracterele pe care le dezvoltă copiii lor.” – *Testimonies*, vol. 3, pag. 144 engl. (cap. „Către părinți bogați”).

Recomandare *Testimonies*, vol. 1, pag. 216-220 engl. (cap. „Lenevia muștrată”).

pentru studiu: *Idem.*, vol. 2, pag. 390-411 engl. (cap. „Senzualitate la cei tineri”).

Idem., vol. 3, pag. 131-152 engl. (cap. „Către părinți bogați: Nr. 22: O educație corectă”). *Spiritual Gifts*, vol. 4b, pag. 132-147.

Duminică

26 februarie

1. O RESPONSABILITATE SOLEMNĂ

a. Cui aparțin copiii? Psalmii 127:3.

b. În ziua judecării, ce se va cere de la toți cei care au adus pe lumea aceasta copii? Ieremia 13:20. La ce ar trebui să ne facă acest lucru să ne gândim?

„Majoritatea bărbaților și femeilor au acționat atunci când au intrat în relația de căsătorie ca și cum singura chestiune pe care trebuia să o lămurească era dacă se iubeau unul pe altul. Dar ei ar trebui să înțeleagă faptul că asupra lor zace o responsabilitate în relația de căsătorie mai largă decât aceasta. Ei să se gândească dacă odraslele lor vor avea sănătate fizică și mentală și putere morală.” – *Un apel solemn*, pag. 66, 67.

„Chestiunea care ar trebui lămurită este: „Cresc o familie de copii ca să întăresc influența și să îngroș rândurile puterii întunericului, sau îmi cresc copiii pentru Hristos?” Dacă nu vă țineți în frâu copiii și nu le modelați caracterele ca să întrunească cerințele lui Dumnezeu, atunci cu cât sunt mai puțini copiii care să sufere de pe urma educației voastre deficitare, cu atât mai bine va fi pentru voi, părinții lor, și mai bine pentru societate.” – *Testimonies*, vol. 5 pag. 323 engl. (cap. „Instruirea copiilor”).

2. VÂSLIND ÎMPOTRIVA CURENTULUI

- a. **Cărei provocări trebuie să-i facă față toți părinții din această generație? Proverbele 30:11; 2 Timotei 3:1, 2.**

„Trăim într-o eră nefericită pentru copii. Un curent puternic se îndreaptă în jos spre pierzare și este nevoie de mai mult decât experiența și puterea copilăriei pentru a se împotrivi acestui curent și a nu fi doborât de el. Satana și îngerii lui îi conduc pe tineri spre nimicire sigură. Ei par captivii lui.” – *Spiritual Gifts, vol. 4b, pag. 139.*

- b. **De ce făgăduință ar trebui să ne amintim când căutăm să înăbușim șuvoiul năprasnic al răului? Isaia 59:19.**

„Părinți, ajutați-vă copiii. Treziți-vă din letargia care vă stăpânește. Vegheați neîntrerupt să tăiați curentul și să îndepărtați marele rău pe care Satana îl împinge către copiii voștri. Copiii nu pot face aceasta singuri. Părinții pot face mult. Prin rugăciune serioasă și credință vie vor fi câștigate mari bătălii. Unii părinți nu au înțeles care sunt responsabilitățile care zac asupra lor și au neglijat educația religioasă a copiilor lor. Dimineața, primul gând al creștinului ar trebui să fie la Dumnezeu. Munca luminează și propriul interes ar trebui să fie pe locul doi. Înainte de a pleca de acasă la lucru, toată familia ar trebui adunată și învățată că trebuie să respecte și să venerateze ora de rugăciune. Tatăl, sau mama în lipsa tatălui, ar trebui ca în umilință și cu o inimă plină de gingășie, înțelegând ispitele și pericolele dinaintea lor și a copiilor lor, să se roage cu ardoare înaintea lui Dumnezeu ca El să-i păzească pe copii de-a lungul zilei. Prin credință, legați-vă copiii de altar cerând stăruitor ca Domnul să le poarte de grijă. Îngerii slujitori îi vor păzi pe copiii care sunt dedicați în felul acesta lui Dumnezeu. Datoria părinților creștini este ca, dimineața și seara, prin rugăciune serioasă și credință perseverentă, să facă un gard în jurul copiilor lor. Ei ar trebui să-i educe cu răbdare – să-i învețe cu amabilitate și neobosit cum să trăiască pentru a plăcea lui Dumnezeu.” – *Spiritual Gifts, vol. 4b, pag. 139, 140.*

„Clădiți o fortificație din rugăciune și credință în jurul copiilor voștri, și vegheați cu atenție în această privință. Nu sunteți nici un moment în siguranță față de atacurile lui Satan. Nu aveți timp să vă odihniți de munca vigilentă și serioasă. Nu ar trebui să dormiți nici o clipă în post. Aceasta este cea mai importantă luptă. Sunt implicate consecințe veșnice. Înseamnă viața sau moartea pentru voi și familia voastră.” – *Testimonies, vol. 2, pag. 398 engl. (cap. „Senzualitate la cei tineri”).*

3. ADÂNCINDU-NE ÎNTELEGerea

a. Cum este soarta lui Eli, marele preot, un avertisment pentru părinți? 1 Samuel 3:11-14.

„Blestemul lui Dumnezeu va fi cu siguranță asupra părinților necredincioși. Ei nu numai că sădesc spini care îi vor răni aici, dar va trebui să stea față în față cu propria lor necredincioșie când va avea loc judecata. Mulți copii se vor ridica la judecată și își vor condamna părinții pentru că nu i-au ținut în frâu și-i vor acuza de nimicirea lor. Mila falsă și dragostea oarbă a părinților îi fac să scuze greșelile copiilor lor și să treacă peste ele fără să le corecteze, și ca urmare copiii lor sunt pierduți, iar sângele sufletelor lor va fi asupra părinților necredincioși.” – *Testimonies, vol. 1, pag. 219 engl. (cap. „Datoria față de copii”)*.

b. Descrieți imaginea echilibrată pe care o dă Dumnezeu despre combinarea specială dintre dreptatea și mila părintească. Evrei 12:7-9; Efeseni 6:4.

„Părinții ar trebui să se califice mai mult pentru a putea îndeplini mai bine datoria lor față de copiii lor. Unii părinți nu-și înțeleg copiii și nu-i cunosc cu adevărat. Între părinți și copii există adesea o mare distanță. Dacă părinții ar pătrunde mai adânc în sentimentele copiilor lor și ar scoate ce este în inima lor, ar avea o influență benefică asupra lor.

Părinții ar trebui să se poarte cu credincioșie cu sufletele încredințate răspunderii lor. Ei nu ar trebui să încurajeze în ei mândria, extravaganța sau dragostea de etalare. Ei nu ar trebui să-i învețe sau să le îngăduie să învețe pozne care îi fac pe copiii mici să pară isteți, și de care trebuie să se dezvețe și să le corecteze, când cresc mai mari. Obiceiurile formate când sunt foarte mici nu se uită ușor. Părinții ar trebui să înceapă să disciplineze mințile copiilor lor cât timp sunt foarte mici, cu scopul ca ei să fie creștini. Toate eforturile voastre să fie pentru mântuirea lor. Acționați ca și cum sunt așezați în grija voastră pentru a fi pregătiți ca giuvaier care să strălucească în împărăția lui Dumnezeu. Feriți-vă să nu vă legănați copiii să adoarmă asupra prăpastiei nimicirii cu gândul greșit că nu sunt destul de mari să dea socoteală, și că nu sunt destul de mari să se pocăiască de păcatele lor și să-L mărturisească pe Hristos.” – *Spiritual Gifts, vol. 4b, pag. 138, 139.*

4. PREGĂTIREA TÂNĂRULUI ISUS

a. Unde Și-a primit Isus educația? Matei 2:12-15, 19-23.

„Isus Și-a dobândit educația în cămin. Mama Sa a fost primul Lui învățător omenesc. De pe buzele ei și de pe pergamentele profeților, El a învățat lucrurile cerești. El a trăit într-o casă de țărani și Și-a făcut partea cu credincioșie și voioșie în purtarea poverilor căminului. El care fusese comandantul cerului era un serv binevoitor, un fiu iubitor și ascultător. El a învățat o meserie și a lucrat cu mâinile Sale în atelierul dulgherului cu Iosif. Îmbrăcat ca un om de rând El mergea pe străzile micului oraș, ducându-Se și venind de la munca Sa umilă.” – *Divina Vindecare, pag. 399, 400 engl. (cap. „Adevărata educație – o instruire misionară”)*.

b. Cum poate înțelegerea matură și inițiativa băiatului Isus cu privire la educația Sa să ne inspire în așezarea în ordine prioritară a obiectivelor pentru copiii noștri? Proverbele 20:11.

„Deși era supus părinților Săi, Isus a început de la o vârstă foarte timpurie să acționeze pentru Sine în formarea caracterului Său. În timp ce mama Lui era primul Său învățător omenesc, El primea necontenit o educație de la Tatăl Său din cer. În loc de a cerceta cu atenție cunoștințele transmise de rabini de la un secol la altul, Isus, prin Învățătorul Divin, a studiat cuvintele lui Dumnezeu, curate și neprihănite, și a studiat și marele manual al naturii. Cuvintele: ‚Așa vorbește Domnul’, erau întotdeauna pe buzele Sale, și ‚Stă scris’ era motivația fiecărei fapte care era diferită de obiceiurile familiei. El aducea o atmosferă mai curată în viața căminului. Deși nu Se lăsase instruit de rabini învățând în școlile lor, totuși era adesea adus în legătură cu ei și întrebările pe care le punea, ca și cum ar fi fost un învățăcel, îi punea în încurcătură pe înțelepți; pentru că faptele lor nu erau în armonie cu Scripturile și nu aveau înțelepciunea care vine de la Dumnezeu. Chiar și pentru cei cărora nu le făcea plăcere nesupunerea Sa față de obiceiurile populare, educația Sa părea mai înaltă decât a lor.” – *Special Testimonies on Education, pag. 162.*

5. PUTEREA EXEMPLULUI

a. Ce trebuie să arate părinții copiilor lor? Luca 21:19; 1 Corinteni 11:1.

„Dacă doresc ca cei mici să fie plăcuți, părinții n-ar trebui niciodată să le vorbească aspru. Adesea, mama își permite să fie irascibilă și agitată. Adesea, ea îl înșfacă pe copil și-i vorbește cu asprime. Dacă copilul este tratat într-un mod liniștit și blând, se va face mult pentru a-l menține într-o dispoziție plăcută. Cea mai mare și mai nobilă lucrare pe care trebuie să o facă părinții pentru Maestrul lor este de a aduce disciplina biblică în guvernarea lor. Mamelor, profesorilor și tutorilor tinerilor, fiți atenți. Dacă lucrurile încep să se irite, nu aveți libertatea să vă exprimați sentimentele. Educați-vă să aveți o înfățișare plăcută și să puneți dulceață și melodie în glas.” – *The Review and Herald*, 17 mai 1898.

„Cu inima supusă și plină de milă și durere pentru copiii voștri greșiți, rugați-vă cu ei înainte de a-i pedepsi. Atunci, pedeapsa voastră nu-i va face pe copiii voștri să vă urască. Ei vă vor iubi. Vor vedea că nu-i pedepsiți pentru că v-au produs o neplăcere sau că doriți să dați drumul la supărare, ci dintr-un simțământ al datoriei pentru binele lor ca ei să nu fie lăsați să crească în păcat și răutate...”

Părinți, îngerii raportori scriu fiecare cuvânt nerăbdător, irascibil pe care îl adresați copiilor voștri. De fiecare dată când nu dați copiilor voștri o educație coresponsabilă și nu le arătați caracterul extrem de păcătos al păcatului, și rezultatul final al umblării lor păcătoase, acest lucru este scris împotriva numelui vostru. Fiecare cuvânt fără chibzuială rostit în fața copiilor voștri în mod ușuratic sau în glumă, fără să fie virtuos și elevat, îngerul raportor îl notează ca o pată asupra caracterului vostru creștin. Toate faptele voastre sunt înregistrate, fie bune sau rele.” – *Spiritual Gifts*, vol. 4b, pag. 140, 141.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Ce ar trebui să ia în considerare cu atenție fiecare persoană înainte de a deveni părinte?
2. Prin ce moduri se strecoară păcatul lui Eli în experiența părinților de astăzi?
3. Cum pot deveni căminele noastre mai asemănătoare cu căminul lui Isus ca băiat?

Înalta noastră chemare

„Celor nenorociți le eram tată și cercetam pricina celui necunoscut.” (Iov 29:16).

„Ni se poruncește să ne iubim aproapele ca pe noi înșine. Această poruncă nu înseamnă că noi trebuie doar să-i iubim pe cei care gândesc și cred exact cum gândim și credem noi.” – *The Review and Herald*, 18 decembrie 1894.

Recomandare *Testimonies*, vol. 7, pag. 9-33 engl. (cap. „Lucrarea de salvare pentru studiu: a sufletelor”).

Idem., vol. 1, pag. 347-353 engl. (cap. „Cele două cumuni”).

Duminică

5 martie

1. ÎNȚELEGÂND NEVOIA

- a. **Ce rezumă starea de lucruri printre oamenii din lume – și datoria noastră față de aceste suflete care se pierd în întuneric? Iov 24:1-13; 29:16.**

„Noi suntem făcuți depozitarii unor bogate binecuvântări și le-am monopolizat ca și cum ele ar fi întru totul ale noastre. Dar toți cei care sunt luminați de harul lui Dumnezeu ar trebui să transmită acestea și altora; pentru că Dumnezeu, prin Mângâietorul, va lucra cu orice efort care este făcut în sinceritate și adevăr, și având în vedere slava Sa. El a plătit prețul răscumpărării pentru lumea pierdută, lumea pe care Isus a iubit-o, lumea pentru care a murit. Lăsați ca mila și dragostea lui Isus să ne îndemne la eforturi serioase pentru a-L descoperi pe Hristos lumii.” – *The Signs of the Times*, 7 decembrie 1891.

„Cerul este indignat de neglijența arătată față de sufletele oamenilor. Am vrea să știm cum consideră Hristos aceasta? Cum s-ar simți un tată sau o mamă, dacă ar ști că cei care ar fi putut să-l salveze au trecut pe lângă copilul lor, pierdut în frig și zăpadă, și l-au lăsat să piară? Nu ar fi ei foarte îndurerați, extrem de indignați? Nu i-ar denunța pe acei ucigași cu o mânăie la fel de aprinsă ca lacrimile lor, intensă ca dragostea lor? Suferințele fiecărui om sunt suferințele copilului lui Dumnezeu și cei care nu întind nici o mână de ajutor tovarășilor lor care pier, provoacă furia Sa dreaptă – aceasta este mânia Mielului.” – *Hristos lumina lumii*, pag. 825 engl. (cap. 86: „Duceți-vă și învățați toate neamurile”).

2. OILE DIN AFARA STAULULUI

a. Ce a prezis Isus cu privire la sufletele credincioase din alte denominațiuni creștine? Ioan 10:16.

„Nu ar trebui să ieșim de pe calea noastră ca să-i atacăm cu putere pe catolici. Printre catolici există mulți care sunt creștini foarte conștiincioși și care umblă în toată lumina care strălucește asupra lor, și Dumnezeu va lucra pentru ei. Cei care au avut privilegiu mari și ocazii, și care nu și-au dezvoltat puterile fizice, mentale și morale, ci au trăit ca să-și placă lor înșile și au refuzat să-și poarte responsabilitatea, sunt într-un pericol mai mare și sub o condamnare mai mare înaintea lui Dumnezeu decât cei care sunt greșiți în ce privește punctele de doctrină, dar caută să trăiască pentru a face bine altora. Nu-i blamați pe alții; nu-i condamnați.” – *Testimonies, vol. 9, pag. 243 engl. (cap. „Cuvinte de avertizare”)*.

În ciuda întunericii spirituale și a înstrăinării de Dumnezeu care există în bisericile care formează Babilonul, majoritatea adevăraților urmași ai lui Hristos se găsesc încă în ele. Sunt mulți dintre ei care nu au auzit niciodată adevărurile speciale pentru acest timp. Nu puțini sunt cei nemulțumiți cu starea lor actuală și tânjesc după o lumină mai clară. Ei caută în zadar chipul lui Hristos în bisericile din care fac parte. Când aceste biserici se depărtează din ce în ce mai mult de adevăr și se unesc mai strâns cu lumea, diferența dintre cele două clase se va mări, și în cele din urmă, rezultatul va fi despărțirea. Va veni vremea când cei care Îl iubesc pe Dumnezeu mai presus de orice, nu mai pot rămâne în legătură cu cei care sunt ‘mai mult iubitori de plăceri decât iubitori de Dumnezeu, având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea.’ (2 Timotei 3:4, 5).

Apocalipsa 18 indică spre vremea când, ca urmare a respingerii avertizării întreprinse din Apocalipsa 14:6-12, biserica a ajuns pe deplin la starea prezisă de cel de-al doilea înger, iar poporul lui Dumnezeu, care este încă în Babilon, va fi chemat să se despartă de legătura cu el. Această solie este ultima care va mai fi dată vreodată lumii, și își va împlini lucrarea. Când cei care ‘n-au crezut adevărul, ci au găsit plăcere în nelegiuire’ (2 Tesaloniceni 2:12), vor fi lăsați să primească o lucrare de rătăcire și să creadă o minciună, atunci lumina adevărului va străluci asupra tuturor acelorale ale căror inimi sunt deschise să-l primească, și toți copiii Domnului care întârzie în Babilon, vor răspunde chemării: ‘Ieșiți din el, poporul Meu’ (Apocalipsa 18:4).” – *Marea luptă, pag. 389.*

3. UN STEAG SPECIAL

- a. **Ce ilustrare folosește psalmistul pentru a descrie chemarea noastră spirituală? Psalmii 60:4. Descrieți o cale care ne poate face să pierdem din vedere acea înaltă chemare.**

„Dragă frate și soră B: Mi-a fost arătat că amândoi sunteți în primejdie din punct de vedere spiritual. Voi părăsiți calea cea dreaptă și vă așezați picioarele pe una mai largă. Sora B spunea multe lucruri, nimicuri, fleacuri, puțin aici, puțin acolo, care erau ca niște semințe semănate și secerișul va veni cu siguranță. Ea încuraja necredința și îi spunea soțului ei că drumul pe care mergeau era prea îngust și umil. Ea considera calitățile soțului ei ca fiind prea înalte și că ar trebui folosite într-un mod mai larg și mai cu influență. Fratele B gândea la fel; de fapt, el a făcut-o să gândească astfel. Amândoi țineți steagul pe care scria: ‚Poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus;’ dar când pe calea voastră vă întâlniți cu oameni pe care îi credeți populari, coborați steagul, și-l puneți la spate, spunând: ‚Dacă lăsăm să se cunoască faptul că suntem adventiști de ziua a șaptea, atunci influența noastră se va sfârși și vom pierde multe avantaje.‘ Am văzut steagul adevărului târat după voi. Apoi s-a ridicat întrebarea: ‚De ce să-l mai purtăm? Putem crede că ceea ce vedem este adevărul, dar nu este necesar să-i lăsăm pe educatori și studenți să știe că noi purtăm acest steag nepopular.‘ În grupul vostru erau unii care nu erau mulțumiți de aceste sugestii, dar, în slăbiciunea lor, s-au lăsat influențați de voi în loc de a lăsa lumina lor să strălucească ținând sus stindardul lor. Ei și-au ascuns steagul și au mers înainte, temându-se să lase lumina care le era dată de cer să strălucească înaintea lor.

Am văzut pe cineva apropiindu-se de voi cu pași hotărâți și o înfățișare tristă. El a spus: ‚Să nu permiteți nimănui să vă ia coroana.‘ Ați uitat umilirea Fiului lui Dumnezeu, prin venirea în lumea noastră, cum a suferit maltratarea, ocara, insulta, ura, batjocura și trădarea, cum a răbdat procesul rușinos din sala de judecată după ce îndurase asalturile supraomenești ale lui Satan din grădina Ghetsimani? Ați uitat strigătul sălbatic al mulțimii: ‚Răstignește-L, răstignește-L,‘ și cum a murit ca un făcător de rele? Este slujitorul mai mare decât Domnul său? Urmașii lui Isus nu vor fi populari, ci vor fi ca Maestrul lor, blânzi și smeriți cu inima. Voi căutați să vă urcați pe locul cel mai înalt, dar vă veți afla, în cele din urmă, pe cel mai de jos.” – *Testimonies, vol. 5, pag. 501, 502.*

4. SCOPURILE FAMILIEI

- a. Cum pot țintele și alegerile făcute de Ioan Botezătorul și părinții lui să fie o inspirație pentru familiile de astăzi? Luca 1:5-17; 3:1-4.**

„A fost alegerea lui Ioan să renunțe la plăcerile și luxul vieții din cetate pentru disciplina aspră a pustiei. Aici împrejurimile erau favorabile obiceiurilor de simplitate și tăgăduire de sine. Neîntrerupt de zgomotul lumii, putea studia aici lecțiile naturii, ale revelației și ale providenței. Cuvintele îngerului către Zaharia au fost adesea repetate lui Ioan de către părinții săi temători de Dumnezeu. Misiunea lui i-a fost păstrată în fața lui încă din copilărie, și el a acceptat răspunderea sfântă.” – *Testimonies*, vol. 8, pag. 221 engl. (cap. „Cum să fie instruit tineretul nostru”).

- b. Ce ne împiedică pe mulți dintre noi să urmăm chemarea orei? Luca 12:15.**

„Mulți, când încep să adune bogății lumești, încep să calculeze cât timp va mai trece până să ajungă în posesia unei anumite sume. În setea lor de a aduna multe bogății pentru sine, ei nu izbutesc să devină bogați față de Dumnezeu.” – *Testimonies*, vol. 3, pag. 403. (cap. „Zecimi și daruri”).

- c. Pe lângă această preocupare pentru bogățiile lumești, ce altă obsesie distrage atenția multor tineri de la cea mai importantă lucrare a vieții? 1 Tesaloniceni 5:22; Proverbele 21:5.**

„Tinerii sunt vrăjiți de mania curteniei și căsătoriei. Sentimentalismul bolnăvicios predomină. Este nevoie de mare atenție și tact pentru a-i păzi pe tineri de aceste influențe rele. Mulți părinți sunt orbi față de tendințele copiilor lor. Unii părinți mi-au spus, cu mare satisfacție, că fiii și fiicele lor nu-și doresc atenția sexului opus, când în realitate acești copii ofereau sau primeau în secret astfel de atenții, iar părinții erau atât de mult absorbiți de deșertăciunea lumească și de bârfă încât nu știau nimic despre aceasta.” – *Testimonies*, vol. 5, pag. 60 engl. (cap. „O mărturie importantă”).

5. O PERSPECTIVĂ NOUĂ

a. De ce este necesar adesea să reevaluăm țintele vieții noastre? Matei 6:19-21.

„Voi cei care sunteți cei aleși trebuie să primiți însărcinarea divină de a vă înjuga cu Hristos. Niciodată să nu oboșiți în facerea binelui. Cea mai înaltă onoare care poate fi acordată ființelor omenești, fie tineri sau bătrâni, bogați sau săraci, este să li se îngăduie să-i ridice pe cei apăsați, să-i mângâie pe cei deznădăjduiți și să-i sprijine pe cei slabi. Lumea este plină de suferință; mergeți și tămăduiți pe cel bolnav, rugați-vă pentru cel fără nădejde, și predicați Evanghelia celui sărac.” – *The Youth's Instructor*, 2 noiembrie 1899.

b. Descrieți o cale prin care familiile pot reînsofleteți experiența lor. Psalmii 126:6.

„Adesea, misionarii care se întrețin singuri au un foarte mare succes. Începând într-un mod umil și restrâns, lucrarea lor se lărgește pe măsură ce ei înaintează sub îndrumarea Duhului lui Dumnezeu. Doi sau trei să pornească împreună în lucrarea evanghelică. Poate că nu primesc nici o încurajare deosebită din partea celor care sunt în fruntea lucrării, în sensul de a-i sprijini financiar; cu toate acestea, lăsați-i să meargă înainte, rugându-se, cântând, învățând și trăind adevărul. Poate că recurg la lucrarea de colportaj, și în felul acesta introduc adevărul în multe case. Pe măsură ce înaintează în lucrarea lor, ei câștigă o experiență binecuvântată. Ei sunt smeriți prin simțământul slăbiciunii lor, dar Domnul merge înaintea lor, și printre cei bogați și săraci ei găsesc favoare și ajutor. Chiar sărăcia acestor misionari devotați este un mijloc de a găsi intrare la oameni. În timp ce înaintează pe calea lor, ei sunt ajutați în multe feluri de cei cărora ei le aduc hrană spirituală. Ei poartă solia pe care le-o dă Dumnezeu, iar eforturile lor sunt încununare de succes. Mulți vor fi aduși la cunoștința adevărului și care, dacă nu ar fi fost acești lucrători umili, nu ar fi fost niciodată câștigați la Hristos.” – *Testimonies*, vol. 7, pag. 23 engl. (cap. „Lucrarea pentru membrii bisericii”).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Ce lucrare specială ar trebui făcută pentru oile care sunt încă în alte staule?
2. Cum pot exercita o influență mai bună în familia mea – pentru a ne reordona prioritățile?

Lumina lumii

„Ridică-te și luminează; căci lumina ta vine, și slava Domnului răsare peste tine.” (Isaia 60:1 – engl.)

„Datoria sigură a poporului lui Dumnezeu este de a merge în regiunile îndepărtate. Să fie puse la lucru forțe care să desțelenească terenuri noi, să înființeze centre noi de influență oriunde se pot găsi ocazii favorabile.” – *Testimonies*, vol. 9, pag. 117 engl. (cap. „Metode de lucru”).

Recomandare *Testimonies*, vol. 7, pag. 34-41 engl. (cap. „Lucrarea în orașe”).
pentru studiu: *Idem.*, vol. 8, pag. 239-246 engl. (cap. „Una cu Hristos în Dumnezeu”).
Idem., vol. 9, pag. 97-119 engl. (cap. „O lucrare a timpului de față”).

Duminică

12 martie

1. O IMAGINE LUMINOASĂ

a. **Descrieți făgăduința care ne încălzește inima și pe care Dumnezeu o extinde la oile iubite din bisericile decăzute de astăzi. Ezechiel 34:11-16.**

b. **Ce profeții însuflețitoare urmează să-și afle în curând culmea împlinirii? Isaia 56:1-7; Mica 2:12.**

„Printre locuitorii pământului, împrăștiați în toate țările, se află cei care nu și-au plecat genunchiul înaintea lui Baal. Asemenea stelelor cerului, care apar doar noaptea, acești credincioși vor străluci când întunericul acoperă pământul și negură mare popoarele. În Africa păgână, în țările catolice ale Europei și ale Americii de Sud, în China, în India, pe insulele mării, și în toate colțurile întunecate ale pământului, Dumnezeu are păstrat un firmament de aleși care vor străluci în mijlocul întunericului, descoperind clar unei lumi apostate puterea transformatoare a ascultării de legea Sa. Chiar și acum ei se arată în fiecare popor, în fiecare limbă și norod; și în ceasul celei mai adânci apostazii, când efortul suprem al lui Satan este să-i facă pe toți ‚mici și mari, bogați și săraci, slobozi și robi’ să primească, sub pedeapsa morții, semnul supunerii față de o zi de odihnă falsă, acești credincioși ‚fără prihană și curați, fii ai lui Dumnezeu, fără vină’ vor ‚străluci ca niște lumini în lume.’ (Apocalipsa 13:16; Filipeni 2:15). Cu cât este mai întunecată noaptea, cu atât mai puternic vor străluci ei.” – *Profeți și regi*, pag. 188, 189 engl. (cap. 14: „În duhul și puterea lui Ilie”).

2. O LUCRARE ABIA ÎNCEPUTĂ

- a. **Care este apelul Domnului chiar acum către fiecare persoană căreia i-a fost încredințată cunoștința întregii solii îngerești? Isaia 60:1, 2; Ioan 15:8.**

„Nu ne putem permite ca aceste câteva zile pe care le avem aici pe pământ să le petrecem cu fleacuri și nimicuri. Trebuie să ne umilim sufletele înaintea lui Dumnezeu, ca fiecare inimă să bea din adevăr și să-l lăsăm să lucreze în viață o reformă care va convinge lumea că acesta este cu siguranță adevărul lui Dumnezeu. Viața să fie ascunsă cu Hristos în Dumnezeu. Numai când Îl căutăm pe Dumnezeu asemenea copilașilor, când încetăm să mai căutăm defecte în frații și surorile noastre, și în cei care caută să își ducă cu credincioșie răspunderile lucrării și căutăm să ne aducem inimile în rânduială față de Dumnezeu, ne poate El folosi spre slava numelui Său.” – *Testimonies, vol. 9, pag. 106 engl. (cap. „O lucrare a timpului de față”)*.

„Membrii laici din comunitățile noastre pot face o lucrare pe care, până acum, de-abia au început-o. Nimeni nu ar trebui să se mute în alte locuri doar de dragul unor avantaje lumești; dar acolo unde se deschide ocazia de a-și câștiga existența, să meargă familiile care sunt bine întemeiate în adevăr, una sau două familii, într-un loc, ca să lucreze ca misionari. Ei ar trebui să simtă iubire pentru suflete, o povară de a lucra pentru ele și ar trebui să studieze cum să le aducă la adevăr. Ei pot distribui publicațiile noastre, să țină adunări în căminele lor, să se împrietenească cu vecinii și să-i invite la aceste adunări. În felul acesta ei pot face ca lumina lor să strălucească în fapte bune.

Lucrătorii să stea singuri în Dumnezeu, plângând și rugându-se, lucrând pentru salvarea semenilor lor. Nu uitați că alergați într-o cursă, și vă străduiți să câștigați coroanele nemuririi. În timp ce atât de mulți găsesc plăcere mai mult în slava oamenilor decât în favoarea lui Dumnezeu, voi să lucrați în umilință. Învățați să exercitați credința în prezentarea vecinilor voștri înaintea tronului harului și rugându-L pe Dumnezeu să le atingă inimile. În felul acesta se poate face lucrare misionară eficientă. S-ar putea să fie mișcate persoane care nu ar vrea să asculte un predicator sau un colportor. Iar cei care lucrează astfel în locuri noi, vor învăța cele mai bune căi de a se apropia de oameni și pot pregăti calea pentru alți lucrători.

Se poate câștiga o experiență prețioasă de cel care se angajează în această lucrare. El are pe inimă povara sufletelor semenilor lui. El trebuie să aibă ajutorul lui Isus. Cât de atent va fi să aibă o purtare înțeleaptă, ca rugăciunile lui să nu fie împiedicate, ca nici un păcat nutrit să nu-l despartă de Dumnezeu.” – *Idem., vol. 8, pag. 245 engl. (cap. „Membrii laici să pornească”)*.

3. O ÎNTREPRINDERE BINECUVÂNTATĂ

- a. **Descrieți ce va urma când credincioșii merg înainte să răspândească adevărul prezent. Isaia 60:3-6.**

„Dacă poporul nostru acționează în lumina care îi este dată ... vom vedea cu siguranță mântuirea lui Dumnezeu. Redesteptări minunate vor urma. Păcătoșii vor fi convertiți și multe suflete vor fi adăugate la biserică.”
– *Testimonies*, vol. 8, pag. 246 engl. (cap. „Membrii laici să pornească”).

- b. **Care trebuie să fie atitudinea noastră în împărtășirea Evangheliei? Galateni 6:1; Efeseni 2:8, 9; 1 Petru 3:15-17.**

„Cea mai eficientă cale de a-i învăța pe păgâni, care nu-L cunosc pe Dumnezeu, este prin lucrările Sale. În felul acesta, mult mai repede decât prin oricare altă metodă, ei sunt făcuți să înțeleagă diferența dintre idoliul lor, lucrarea mâinilor lor, și adevăratul Dumnezeu, Făcătorul cerului și al pământului.” – *Special Testimonies on Education*, pag. 59, 60.

„Este de puțin folos să încercăm să-i reformăm pe alții atacând ceea ce am privi ca fiind obiceiuri rele. Rezultatul unui astfel de efort aduce mai mult rău decât bine. În discuția Sa cu femeia samaritană, în loc să disprețuiască fântâna lui Iacov, Hristos i-a prezentat ceva mai bun. „Dacă ai fi cunoscut tu darul lui Dumnezeu și Cine este Cel ce-ți zice: ‚Dă-Mi să beau’ tu ai fi cerut să bei și El ți-ar fi dat apă vie.” (Ioan 4:10). El a deviat discuția către comoara pe care o avea de oferit, dându-i femeii ceva mai bun decât ce avea ea, chiar apa vie, bucuria și speranța Evangheliei.

Aceasta este o ilustrare a modului în care trebuie să lucrăm. Trebuie să oferim oamenilor ceva mai bun decât ceea ce au ei, chiar pacea lui Hristos, care întrece orice pricepere. Trebuie să le spunem de legea sfântă a lui Dumnezeu, transcrierea caracterului Său, și expresia a ceea ce dorește El ca ei să devină. Arătați-le cum slava nepieritoare a cerului este infinit superioară bucuriilor și plăcerilor fugare ale lumii. Spuneți-le despre libertatea și odihna care se găsește în Mântuitorul.” – *Divina vindecare*, pag. 156, 157 engl. (cap. „Dând învățătură și vindecând”).

4. NU FIȚI SURPRINȘI

a. De ce trebuie să fim conștienți când căutăm cu seriozitate să promovăm eforturile noastre în via Domnului? Matei 10:32-39.

„Cei care mărturisesc adevărul ar trebui să țină standardul sus, și să-i facă și pe alții să urce la el. Am văzut că unii vor avea de mers singuri pe calea dreaptă. Tovarășii de viață și copiii lor nu vor merge cu ei pe calea tăgăduirii de sine. Răbdarea și iertarea vor caracteriza întotdeauna viața acelor peregrini singuratici care urmează exemplul Maestrului. Vor avea multe încercări de suportat, dar ei au acea speranță care întărește sufletul, care îi poartă deasupra încercărilor pământului, care îi ridică deasupra disprețului, batjocurii și rușinii. Cei care au o nădejde ca aceasta nu vor îngădui un spirit aspru și crud. Acesta nu va face decât să rănească sufletul lor și să-i îndepărteze pe prietenii lor mai mult de la adevăr. Purtați-vă cu ei cu blândețe. Să nu le dați nici o ocazie să aducă ocară asupra cauzei lui Hristos; dar niciodată să nu renunțați la adevăr ca să plăceți cuiva. Fiți hotărâți, neșovăielnici, nu îndoielnici.

Dar dacă tovarășii de viață și copiii nu vor să vină, dacă nu-i puteți câștiga ca să se supună cerințelor adevărului, faceți-le viața aici cât de plăcută posibil; pentru că nu se vor bucura decât de această lume amărâtă. Dar datoria voastră față de ei să nu vină în conflict cu datoria voastră față de Dumnezeu. Urmăriți un curs drept. Nimic din ceea ce ar face sau ar spune ei să nu provoace vreun cuvânt mâniaș din partea voastră. Voi aveți o nădejde care aduce consolare în mijlocul dezamăgirilor și încercărilor vieții. Tovarășii de viață și copiii voștri care nu vor să se lase determinați să calce pe această cale îngustă și purtătoare de cruce, nu au această consolare divină. Ei ar trebui să aibă mila voastră, pentru că această lume este tot cerul pe care îl vor avea.” – *Spiritual Gifts, vol. 2, pag. 266, 267.*

b. Cum repetă această experiență pe cea a Maestrului nostru? Matei 23:37; Isaia 63:3 (p.p.).

„Dumnezeu vorbește poporului Său de astăzi așa cum a vorbit lui Israel prin Moise spunând: ‚Cine este de partea Domnului?’ Fraților, luați poziție acolo unde vă poruncește Dumnezeu. Lăsați-i pe cei care, după ce le-a fost dată lumină în mod repetat, au luat poziție de partea cealaltă. Nu trebuie să petreceți timpul prețios repetându-le ce știu deja și în felul acesta să pierdeți ocazii de a intra în câmpuri noi cu solia adevărului prezent.” – *Sermons and Talks, vol. 1, pag. 386.*

4. UN LUCRU ESENȚIAL ȘI NECESAR

a. După ce ar trebui să tânjească inima noastră în acest punct din istoria lumii? Ieremia 14:20-22; Zaharia 10:1.

„Tot ceea ce au făcut apostolii, trebuie să facă fiecare membru al bisericii astăzi. Și noi trebuie să lucrăm cu atât mai multă ardoare, să fim însoțiți de Duhul Sfânt într-o măsură cu atât mai mare, cu cât creșterea răutății cere o chemare mai hotărâtă la pocăință.

Toți cei asupra cărora strălucește lumina adevărului prezent trebuie să fie mișcați de milă pentru cei care sunt în întuneric. Lumina trebuie să se reflecte în raze clare și distincte de la fiecare credincios. Domnul așteaptă să facă lucrare asemănătoare celei pe care a săvârșit-o prin solii Săi delegați după Ziua Cinzecimii. În acest timp, când sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape, nu ar trebui să întrecă zelul bisericii chiar și pe acela al bisericii primare? Zelul pentru slava lui Dumnezeu i-a mișcat pe ucenici să mărturisească adevărul cu putere mare. Să nu ne aprindă acest zel inimile cu o dorință puternică de a spune istoria dragostei mântuitoare, a lui Hristos și El răstignit? Să nu fie tăria lui Dumnezeu descoperită mai cu putere astăzi decât pe timpul apostolilor?” *Testimonies, vol. 7, pag. 33 engl. (cap. „Extinderea biruinței crucii”).*

„Frații și surorile mele, rugați-vă pentru Duhul Sfânt. Dumnezeu stă în spatele fiecărei făgăduințe pe care a făcut-o. Cu Bibliile în mână, spuneți: ‚Am făcut ce ai spus, Îți prezint făgăduința Ta: ‚Cereți și vi se va da; căutați și veți găsi; bateți și vi se va deschide.‘ Hristos declară: ‚Orice lucru veți cere când vă rugați, să credeți că l-ați și primit, și-l veți avea.‘ ‚Orice vei cere în Numele Meu voi face, pentru ca Tatăl să fie proslăvit în Fiul.‘ (Matei 7:7; Marcu 11:24; Ioan 14:13).” – *Idem., vol. 8 pag. 23 engl. (cap. „Puterea făgăduiții”).*

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Ce ne putem aștepta să vedem tot mai mult pe măsură ce se apropie sfârșitul?
2. Numiți câteva lucruri pe care le poate face orice membru laic pentru a răspândi adevărul prezent.
3. Descrieți tactul de care este nevoie pentru aducerea luminii la cei din întuneric mare.
4. Cu ce piedici ne vom confrunta și cum ar trebui să reacționăm?
5. Care este cea mai mare nevoie a bisericii în acest timp?

Lucrarea finală

„O, Sioane, care aduci vești bune, suie-te pe un munte înalt; o Ierusalime, care aduci vești bune, înalță-ți glasul cu putere; înalță-ți glasul nu te teme și spune cetăților lui Iuda: „Iată Dumnezeul vostru!” (Isaia 40:9 – engl.).

„Tot cerul privește asupra acelor care mărturisesc că ei cred cele mai sacre adevăruri care au fost vreodată încredințate muritorilor. Îngerii așteaptă și tânjesc să coopereze cu voi în lucrarea de mântuire a sufletelor.”
– *The Review and Herald*, 25 august 1910.

Recomandare pentru studiu: *Marea luptă*, pag. 603-612.
Testimonies, vol. 6, pag. 305-312 engl. (cap. „Răsplătirea servirii”).

Duminică

19 martie

1. TRĂIND ÎN TIMPUL SCENELOR DE ÎNCHEIERE

- a. **Multe nenorociri vor veni în curând asupra acestui pământ. Dar pe care trebuie să fim foarte hotărâți să o evităm și ce ar trebui să facem? Ieremia 8:20; Matei 24:48-51.**

„Când aud de calamitățile groaznice care au loc de la o săptămână la alta, mă întreb: Ce înseamnă aceste lucruri? Cele mai înspăimântătoare dezastre vor urma una după alta într-o rapidă succesiune. Cât de des auzim de cutremure, tornade, de distrugere prin foc și apă, cu mari pierderi de vieți omenești și bunuri! În aparență, aceste calamități sunt răbufniri capricioase ale unor forțe aparent dezorganizate și nesupuse, dar în ele se poate citi intenția lui Dumnezeu. Ele sunt unul din mijloacele prin care El caută să-i facă pe bărbați și femei să-și dea seama de pericolul lor...”

Lăsați ca solia revenirii în curând a lui Hristos să răsune în cuvinte serioase de avertizare. Să-i convingem pe bărbați și femei din tot locul să se pocăiască și să fugă de mânia viitoare. Să-i facem să se pregătească imediat, pentru că știm puțin despre ce ne stă în față. Predicatorii și membrii laici să meargă înainte în câmpurile coapte ca să spună celor indiferenți și nepăsători să-L caute pe Domnul cât timp mai poate fi găsit.” – *Testimonies*, vol. 8, pag. 252, 253 engl. (cap. „Spre casă”).

2. MIȘCÂND LUMEA NOASTRĂ

- a. **Cum putem avea un impact deosebit asupra acestei lumi întunecate? 2 Corinteni 5:18, 19; Iuda 1:17-23.**
-
-

- b. **Ce ar trebui să reținem când intrăm în contact cu alții? Isaia 8:12; Efeseni 5:11.**
-
-

„Trebuie să ne ferim și să nu îngăduim un spirit de fanatism și intoleranță. Să nu stăm deoparte de alții într-un spirit care pare să spună: ‚Nu te apropia de mine căci sunt mai sfânt decât tine’ (Isaia 65:5). Să nu ne izolăm de semenii noștri, ci să căutăm să împărtășim cu ei adevărurile prețioase care ne-au binecuvântat inimile. Să arătăm că religia noastră este religia iubirii. [Matei 5:16 – citat]

Dar dacă suntem creștini și avem Spiritul Aceluia care a murit ca să-i mântuiască pe oameni din păcatele lor, vom iubi sufletele semenilor noștri prea mult ca să le aprobăm plăcerile lor păcătoase prin prezența și influența noastră. Nu putem să le aprobăm umblarea lor adunându-ne cu ei la ospețele și la sfaturile lor, acolo unde nu prezidează Dumnezeu. O astfel de umblare, care este atât de departe de a fi un câștig pentru ei, nu-i face decât să se îndoiască de realitatea religiei noastre. Vom fi lumini false când prin umblarea noastră, ducem sufletele la ruină.” – *The Review and Herald*, 25 august 1910.

- c. **În autodisciplina câștigată prin Isus, spre ce ar trebui să ne concentrăm atenția? Luca 14:12-14; 21:34-36; Coloseni 3:1-3.**
-
-

„Lucrarea lui Dumnezeu pentru mântuirea familiei omenești este cea lucrarea de o importanță supremă care să fie dusă mai departe în lumea noastră. Când oamenii sunt gata să considere toate lucrurile o pierdere ca să-L poată câștiga pe Hristos, ochii lor se vor deschide ca să vadă lucrurile așa cum sunt. Atunci se vor întoarce de la atracțiile pământești spre cele cerești. Ei vor vedea adevăratul caracter al plăcerilor lumești și egoiste pe care le prețuiesc atât de mult acum, și vor renunța la lucrurile pe care le îndrăgesc atât de mult acum.” – *The Review and Herald*, 25 august 1910.

3. DRAGOSTE FĂRĂ AMĂRĂCIUNE

a. Cum trebuie prezentate adevărurile tăietoare? Isaia 40:9; 1 Ioan 3:10-16.

„În lucrarea de salvare de suflete, este nevoie de mult tact și multă înțelepciune. Mântuitorul nu ținea niciodată ascuns adevărul, dar îl rostea întotdeauna cu dragoste. În relațiile Sale cu alții, El exercita cel mai mare tact, și era întotdeauna amabil și atent. El nu era niciodată nepolitic, nu a rostit nici un cuvânt aspru și nu a provocat nici o durere nenecesară vreunui suflet sensibil. El nu critica slăbiciunea omenească. El denunța fără teamă ipocrizia, necredința și nelegiuirea, dar avea lacrimi în ochi când rostea cuvintele de dojană usturătoare. El nu a lăsat niciodată ca adevărul să pară ceva nemilos, ci întotdeauna a manifestat o profundă blândețe față de omenire. Fiecare suflet era prețios înaintea Sa. El Se purta cu o demnitate divină; totuși Se apleca cu cea mai gingașă milă și considerație asupra fiecărui membru al familiei lui Dumnezeu. El vedea în toți, suflete pe care avea misiunea să le salveze.” – *Slujitorii Evangheliei, pag. 104, 105.*

b. Care va fi urmarea faptului că solia glorioasă a adevărului prezent este dată cu mare putere? Apocalipsa 12:17; 13:11-15.

„Pe măsură ce lupta se extinde în domenii noi și mintea oamenilor este îndreptată către legea călcată în picioare a lui Dumnezeu, Satan se agită. Puterea care însoțește solia nu face decât să înfurie mai mult pe cei care i se împotrivesc. Conducătorii religioși vor depune eforturi aproape supraomenești pentru a izola lumina ca să nu lumineze asupra turmei lor. Prin toate mijloacele pe care le au la dispoziție se vor strădui să interzică discutarea acestor chestiuni vitale. Biserica apelează la brațul puternic al puterii civile și papistașii și protestanții se vor uni în această lucrare. Pe măsură ce mișcarea de impunere a duminicii devine tot mai îndrăzneată și mai hotărâtă, legea va fi chemată în ajutor împotriva păzitorilor poruncilor. Ei vor fi amenințați cu amenzi și închisoare, și unora li se vor oferi poziții cu influență, iar altora răsplată și avantaje, pentru a-i convinge să renunțe la credința lor. Dar răspunsul lor neclintit este: „Arătați-ne din cuvântul lui Dumnezeu care este greșeala noastră” – aceeași cerere pe care a făcut-o și Luther în împrejurări asemănătoare. Cei care sunt târați înaintea tribunalelor aduc o puternică susținere a adevărului, și unii dintre cei care îi aud sunt conduși să ia poziție pentru păzirea poruncilor lui Dumnezeu. În felul acesta lumina va fi adusă înaintea a mii de oameni care altfel nu ar fi știut nimic despre aceste adevăruri.” – *Marea luptă, pag. 607.*

4. CURAJOȘI ȘI IERTĂTORI

- a. Care vor fi cele mai puternice dovezi că Dumnezeu este cu poporul Său care trăiește în conformitate cu adevărul prezent pentru acest timp? Romani 12:21; 1 Ioan 3:17, 18.**

„Ultimele raze de lumină ale harului, ultima solie de har care trebuie dată lumii este o descoperire a caracterului Său iubitor. Copiii lui Dumnezeu trebuie să dea pe față slava Sa. În viața și caracterul lor ei trebuie să descopere ceea ce harul lui Dumnezeu a făcut pentru ei. Lumina Soarelui Neprihănirii trebuie să strălucească prin fapte bune – prin cuvinte ale adevărului și fapte de sfințenie.” – *Parabolele Domnului*, pag. 415, 416 engl. (cap. 29: „În întâmpinarea Mirelui”).

- b. De ce vor avea credincioșii mult curaj? 2 Timotei 1:7; 1 Ioan 4:17-19.**

„Servii lui Dumnezeu cu fețele luminate și strălucind de o sfântă consacrare, se vor grăbi din loc în loc ca să vestească solia din cer. Prin mii de glasuri, pe întregul pământ, se va da avertizarea. Se vor face minuni, cei bolnavi vor fi vindecați, și semne și minuni îi vor urma pe credincioși. Satan lucrează prin minuni mincinoase, făcând să coboare chiar foc din cer în văzul oamenilor (Apocalipsa 13:13). În felul acesta locuitorii pământului vor fi aduși să ia o poziție.

Solia va fi dusă nu atât prin argument cât prin convingere adâncă dată de Duhul lui Dumnezeu. Argumentele au fost prezentate. Sămânța a fost semănată iar acum va răsări și va aduce rod. Publicațiile distribuite de lucrătorii misionari și-au exercitat influența lor, totuși mulți a căror minte a fost impresionată au fost împiedicați să înțeleagă pe deplin adevărul sau să asculte. Acum razele luminii pătrund peste tot, adevărul este văzut în claritatea lui, iar copiii sinceri ai lui Dumnezeu rup legăturile care i-au ținut. Legăturile de familie, relațiile de biserică nu mai au putere să-i mai țină acum. Adevărul este mai prețios decât orice altceva. În ciuda agenților uniți împotriva adevărului, un mare număr vor lua poziție de partea Domnului.” – *Marea luptă*, pag. 611, 612.

5. PRIVIND DINCOLO

- a. **Care va fi atitudinea acelor care duc această ultimă solie – un factor esențial pentru desăvârșirea caracterului lor?**

Matei 5:38-48; Apocalipsa 12:11 (u. p.).

„Domnul vine în curând și noi trebuie să fim pregătiți să-L întâmpinăm în pace. Haideți să fim hotărâți să facem tot ce ne stă în putere să împărtășim lumina celor din jurul nostru. Trebuie să nu fim triști, ci veseli, și trebuie să-L ținem pe Domnul Isus întotdeauna înaintea noastră. El vine în curând, și noi trebuie să fim gata și să așteptăm apariția Sa.” – *Testimonies, vol. 8, pag. 253 engl. (cap. „Spre casă”)*.

- b. **De ce putem fi inspirați de felul în care profeții câștigau putere – și, în cele din urmă, de felul în care Maestrul nostru a fost susținut să sufere crucea? Isaia 53:11; Matei 5:10-12.**

„În toate veacurile, aleșii Mântuitorului au fost educați și disciplinați în școala încercării. Ei au umblat pe căi înguste pe pământ; au fost curățiți în cuptorul durerii. De dragul lui Isus, ei au suferit împotrivire, ură și defăimare. L-au urmat prin lupte grele, au suferit lepadare de sine și au avut parte de dezamăgiri amare. Prin experiența lor dureroasă au cunoscut grozăvia păcatului, puterea lui, vinovăția și nenorocirea lui și îl privesc cu scârbă. Sentimentul jertfei infinite făcute pentru vindecarea de el îi smerește în ochii lor și le umple inima cu mulțumire și laudă pe care cei care nu au căzut niciodată nu le pot aprecia. Ei iubesc mult pentru că li s-a iertat mult. Întrucât au fost părtași ai suferințelor lui Hristos, sunt vrednici să fie părtași împreună cu El la slava Sa.” – *Marea luptă, pag. 649*.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. De ce datorie ar trebui să ne amintim ori de câte ori auzim de ultima catastrofă?
2. Ce împiedică adesea eforturile misionare ale multor credincioși cu numele?
3. De ce putem să fim îndrăzneți să prezentăm adevărurile despre care știm că declanșează persecuție?
4. Pe lângă faptul că-L vedem pe Isus, care ar putea fi cea mai plină de satisfacții priveliște în cer?